

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ
สถานีตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์

กล้าณรงค์ พานทอง

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

กลุ่มวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน

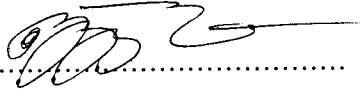
วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

พฤศจิกายน 2559

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์ และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ ได้พิจารณางานนิพนธ์
ของ นายกล้าณรงค์ พานทอง ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตร
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทวัน อินทชาติ)

คณะกรรมการควบคุมมาตรฐานงานนิพนธ์

.....
..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร.รชฎ จันทร์น้อย)

.....
..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทวัน อินทชาติ)

.....
..... กรรมการและเลขานุการ
(อาจารย์ ดร.ลือชัย วงษ์ทอง)

วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน
ของมหาวิทยาลัยบูรพา

.....
..... คณบดีวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชนีธ์ ธารเสนา)

วันที่ 9 พฤศจิกายน พ.ศ. 2559

กิตติกรรมประกาศ

งานนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยดี เพราะได้รับความกรุณาอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทวัน อินทชาติ ที่ปรึกษาหลักและอาจารย์เอกลักษณ์ ณีถฤทธิ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่ได้ให้คำแนะนำ คำปรึกษา ตรวจสอบแก้ไขงานวิจัยตลอดจนปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่ง ผู้วิจัยตระหนักถึงความตั้งใจจริง และความทุ่มเทของอาจารย์ จึงส่งผลให้สารนิพนธ์เล่มนี้ถูกต้องและสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทวัน อินทชาติ อาจารย์ ดร.อุษณากร ทาวะรัมย์ และดร.ลือชัย วงษ์ทอง ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย อันเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ขอขอบพระคุณคณาจารย์วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ กลุ่มวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชนทุกท่านที่ให้ความรู้ คำแนะนำ และประสบการณ์อันมีค่ายิ่งแก่ผู้วิจัย และขอขอบพระคุณเจ้าของหนังสือ วารสาร เอกสาร สารนิพนธ์ และข้อมูลออนไลน์ทุกข้อมูลต่าง ๆ ที่ช่วยให้งานนิพนธ์นี้ มีความสมบูรณ์ ขอขอบคุณเพื่อน ๆ พี่ๆ น้อง ๆ กลุ่มวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชนรุ่น 9 ทุกท่านที่ให้ความสนใจด้วยดีเสมอมา

คุณค่าหรือประโยชน์อันเกิดจากงานนิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาแด่พระคุณบิดา มาดา ครูอาจารย์ผู้อบรมสั่งสอน แนะนำ และให้การสนับสนุนด้วยดีเสมอมา

กล้าณรงค์ พานทอง

57930262: กลุ่มวิชา: การจัดการภาครัฐและภาคเอกชน; รป.ม. (การจัดการภาครัฐและภาคเอกชน)

คำสำคัญ: ความคิดเห็นของประชาชน/ การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

กล้าณรงค์ พานทอง: ความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์ อำเภอแกลง จังหวัดระยอง (PUBLIC OPINIONS TOWARDS THE WORK OF PREVENTION AND SUPPRESSION OF NARCOTIC DRUGS AMONG POLICE OFFICERS WORKING FOR PAKNAMPRASAE POLICE STATION, AMPHOE KLEANG, RAYONG PROVINCE) อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์: นันทวัน อินทชาติ, ปร.ค. 64 หน้า. ปี พ.ศ. 2559.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์ อำเภอแกลง จังหวัดระยอง 2) เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชน ตาม อายุ อาชีพ พื้นที่อยู่อาศัย รายได้ต่อเดือนต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์ อำเภอแกลง จังหวัดระยอง โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากประชาชนในพื้นที่สถานีตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์ ประกอบด้วย 4 ตำบล 1) ตำบลปากน้ำประแสร์ 2) ตำบลพังราด 3) ตำบลคลองปูน 4) ตำบลกองดิน จำนวน 395 คนและทำการจับฉลากจากประชากรตามทะเบียนราษฎร โดยตำบลปากน้ำประแสร์จำนวน 90 คน ตำบลพังราด 92 คน ตำบลคลองปูน 102 คน ตำบลกองดิน 111 คน และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ (One-way ANOVA)

ผลการศึกษาพบว่า ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์ อยู่ในระดับดี เมื่อทำการจัดอันดับพบว่า ด้านการปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจประชาชนมีความคิดเห็นดีที่สุด รองลงมาคือ ด้านการป้องกันยาเสพติด และสุดท้ายคือ ด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยา ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนในพื้นที่สถานีตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์ ที่มี อายุ อาชีพ พื้นที่อยู่อาศัย การศึกษา รายได้ต่อเดือน ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

57930262: MAJOR: PUBLIC AND PRIVATE MANAGEMENT; M.P.A.

(PUBLIC AND PRIVATE MANAGEMENT)

KEYWORDS: PUBLIC OPINIONS/ WORK OF POLICE OFFICERS

KLANARONG PANTHONG: PUBLIC OPINIONS TOWARDS THE WORK OF PREVENTION AND SUPPRESSION OF NARCOTIC DRUGS AMONG POLICE OFFICERS WORKING FOR PAKNAMPRASAE POLICE STATION, AMPHOE KLEANG, RAYONG PROVINCE. ADVISOR: NANTAWAN INTACHAT, Ph.D. 64 P. 2016.

The purpose of this study was twofold. First, it aimed at examining public opinions towards the work of prevention and suppression of narcotic drugs among police officers working for Paknamprasae police station, Amphoe Kleang, Rayong province. Also, this study compared a level of public opinions towards the work of prevention and suppression of narcotic drugs of these police officers. The subjects participating in this study were 395 residents of four sub-districts, including 90 people from Paknamprasae Sub-district, 92 people from Pungrad Sub-district, 102 people from Khlongpoon Sub-district, and 111 people from Kongdin Sub-district. All of them were recruited by a simple random technique from the pool of people registered in a civil registration. The test of One-way ANOVA was administered to analyze the collected data.

The results of this study revealed that the level of public opinions towards the work of prevention and suppression of narcotic drugs of the police officers working for Paknamprasae police station, Amphoe Kleang, Rayong province was found at a good level. Specifically, the aspect in relation to the suppression of narcotic drugs was rated at the highest level, followed by the aspects relating to the prevention of narcotic drugs, and the rehabilitation of drug addicts, respectively. Finally, it was found that, based on the test of research hypotheses, there were statistically significant differences in opinions towards the work of prevention and suppression of narcotic drugs among police officers, working for Paknamprasae police station, among the subjects with different age, occupation, area of residency, educational level, and amount of monthly income at a significant level of .01. The hypothesis was accepted.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
สมมติฐานของการวิจัย.....	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
ทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น.....	6
พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519.....	10
พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545.....	12
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับยาเสพติด และการป้องกัน.....	14
ข้อมูลทั่วไปของสถานีตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์.....	23
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	24
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	27
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	27
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	28
การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	29
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	30
เกณฑ์การแปลผล.....	30

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
4 ผลการวิจัย.....	32
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	32
ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานงานป้องกัน และปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่.....	34
ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน.....	38
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	49
สรุปผลการวิจัย.....	49
อภิปรายผล.....	51
ข้อเสนอแนะ.....	52
บรรณานุกรม.....	55
ภาคผนวก.....	58
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	64

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 จำนวนประชากรและจำนวนกลุ่มตัวอย่าง.....	28
2 ผลการวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือ (Reliability) ของแบบสอบถาม.....	30
3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ อาชีพ พื้นที่อยู่อาศัย รายได้ต่อเดือน.....	32
4 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของประชาชน ต่อการปฏิบัติงานป้องกันยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ (N = 395).....	34
5 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของประชาชน ต่อการปฏิบัติงานปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ (N = 395).....	36
6 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของประชาชน ต่อการปฏิบัติงานด้านบำบัดฟื้นฟูของเจ้าหน้าที่ (N = 395).....	37
7 เปรียบเทียบอายุกับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ.....	39
8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบ ความแตกต่างของระดับความคิดเห็นในการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปราม ยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจกับกลุ่มอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	39
9 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post hoc) ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็น ต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ จำแนกตามอายุ.....	40
10 เปรียบเทียบอาชีพกับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปราม ยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ.....	40
11 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบ ความแตกต่างของระดับความคิดเห็นในการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปราม ยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจกับกลุ่มอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	41
12 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post hoc) ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็น ต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ จำแนกตามอาชีพ.....	41

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
13	เปรียบเทียบพื้นที่อยู่อาศัยกับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ..... 43
14	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นในการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจกับกลุ่มพื้นที่อยู่อาศัยของผู้ตอบแบบสอบถาม..... 43
15	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post hoc) ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ จำแนกตามพื้นที่อยู่อาศัย..... 44
16	เปรียบเทียบระดับการศึกษากับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ..... 45
17	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นในการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจกับกลุ่มพื้นที่อยู่อาศัยของผู้ตอบแบบสอบถาม..... 45
18	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ จำแนกตามการศึกษา..... 46
19	เปรียบเทียบรายได้ต่อเดือนกับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ..... 46
20	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นในการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจกับกลุ่มรายได้ต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถาม..... 47
21	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน..... 47
22	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน..... 48

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาหาเสฟติดได้ยู่กู่กับประเทศไทยมาเป็นเวลานาน การดำรงอยู่ของปัญหาหาเสฟติดได้ส่งผลกระทบต่อมากมายหลายประการต่อประเทศ ทั้งการเกิดความไม่สงบในสังคม ภาวะเศรษฐกิจ ครัวเรือนและระดับประเทศ รวมถึงการทำลายทรัพยากรบุคคลให้กลายเป็นบุคคลที่ไร้คุณภาพ เป็นภาระที่สังคมจะต้องแบกรับอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และนับวันปัญหาหาเสฟติดได้ทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น ทั้งการขยายการยึดครองพื้นที่การแพร่ระบาด ความหลากหลายและซับซ้อนของตัวหาเสฟติดที่เกิดขึ้นประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบ คือ คน ตัวหา และสิ่งแวดล่อม จากสถิติผู้เข้ารับการรักษา พบว่า อายุที่เริ่มใช้หาเสฟติดมีความแตกต่างกันตามชนิดของหาเสฟติด เช่น ผู้ที่เสฟเฮโรอิน ส่วนใหญ่จะเริ่มใช้หาเสฟติดเมื่ออายุระหว่าง 15-19 ปี ผู้ที่เสฟฝิ่น ส่วนใหญ่จะเริ่มใช้หาเสฟติดเมื่ออายุระหว่าง 20-24 ปี ขณะที่ผู้เสฟกัญชา ส่วนใหญ่จะเริ่มใช้หาเสฟติดเมื่ออายุระหว่าง 15-19 ปี เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ถ้าพิจารณาโดยรวมจะเห็นว่ากลุ่มเป้าหมายที่ใช้หาเสฟติดทุกชนิดจะเริ่มใช้ในช่วงเด็กจนหรือเยาวชนแทบทั้งสิ้น และมีแนวโน้มอายุที่จะเริ่มใช้หาเสฟติดลดลงโดยตลอด ในด้านพฤติกรรมที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับหาเสฟติดที่ผ่านมา เด็กและเยาวชนจะมีพฤติกรรมในการเสฟเพียงอย่างเดียว แต่ในปัจจุบันพบว่าในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ใช้หาเสฟติดได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการค้าด้วย (สำนักงาน ป.ส.ศ., 2559)

แนวนโยบายและกรอบยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาหาเสฟติดที่ผ่านมา จึงได้กำหนดการป้องกันและแก้ไขปัญหาหาเสฟติด หรือตามคำสั่งศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามหาเสฟติดแห่งชาติ ที่ 8/ 2558 เรื่อง แผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาหาเสฟติดตามนโยบายรัฐบาลก็ได้กำหนดให้เยาวชนเป็นเป้าหมายหลักของการพัฒนา เพื่อให้มีภูมิคุ้มกันต่อหาเสฟติดและปัจจัยยั่วยู่ต่าง ๆ เป็นต้น ฉะนั้น การป้องกันในกลุ่มเยาวชนเพื่อมิให้มีโอกาสเข้าไปเกี่ยวข้องกับปัญหาหาเสฟติด จึงเป็นเจตจำนงและแนวนโยบายที่สำคัญของภาครัฐและองค์กรในภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง อย่างไรก็ตาม เยาวชนที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี เป็นกลุ่มประชากรที่มีขนาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 37.1 ของประชากรทั้งหมดในปี พ.ศ. 2558 รวมถึงมีลักษณะหลากหลายทั้งเยาวชนที่อยู่กับครอบครัว เยาวชนที่ครอบครัวแตกแยก หรือมีเหตุจำเป็นทำให้ไม่ได้อยู่กับครอบครัว เยาวชนในสถานศึกษา เยาวชนนอกสถานศึกษา เยาวชนแกนนำ เยาวชนค้อยโอกาส เยาวชนที่มีความสามารถด้านการเรียน มีความสามารถด้านกีฬา ด้านดนตรี หรือเยาวชนที่อาจยังหาความสามารถของตนเองไม่พบ ฯลฯ ซึ่งเยาวชนแต่ละกลุ่มแต่ละลักษณะจะมีโอกาสในความเสี่ยง

ที่จะเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดแตกต่างกัน โดยผลการวิจัยเชิงสำรวจของศูนย์วิจัยเอแบคเรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงของเด็กและเยาวชน ในปี พ.ศ. 2557 พบว่า กลุ่มเยาวชนที่มีโอกาส/ความเป็นไปได้ ในการเข้าไปเกี่ยวข้องกับสารเสพติด 5 อันดับแรก ได้แก่ กลุ่มที่มีทัศนคติที่ผิดเกี่ยวกับยาเสพติด กลุ่มที่มีวัฒนธรรม/วิถีชีวิตยอมรับการใช้ยาเสพติด กลุ่มที่ใช้ชีวิต/เวลาในทางที่ไม่ควร อาทิ หนีเรียน มีเพศสัมพันธ์ที่ไม่เหมาะสม ดื่มเกม เสพสื่อลามก กลุ่มที่มีความเอนเอียงต่อพฤติกรรม แข่งรถซิ่ง และกลุ่มที่มีปัญหาครอบครัว (สำนักงาน ป.ส.ส., 2559)

ดังนั้น การดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในกลุ่มเยาวชน ซึ่งมีปัจจัยจำกัดเชิงบริหารต่าง ๆ เช่น ปัจจัยจำกัดด้านทรัพยากร เวลา และองค์ความรู้ จึงจำเป็นต้องเลือกกลุ่มเยาวชนที่มีความเสี่ยง/โอกาสสูงในการเข้าไปเกี่ยวข้องกับปัญหาเสพติดเป็นลำดับความสำคัญแรกในการดำเนินงาน เพื่อให้การป้องกันปัญหาเสพติดในกลุ่มเยาวชนสามารถดำเนินการได้อย่างตรงจุด ตรงประเด็น และตรงต่อสภาพปัญหามากที่สุด อันจะทำให้การป้องกันปัญหาเสพติดสามารถบังเกิดผล หรือสามารถลดผู้ที่จะเข้าสู่ประตูดุ่ปัญหาเสพติดได้อย่างแท้จริง (ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแห่งชาติ, 2558)

สถานีตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์ (2559) จากสถิติการจับกุมตั้งแต่เดือนเมษายน พ.ศ. 2559 ถึงวันที่ 31 สิงหาคม พ.ศ. 2559 พบจำนวนผู้เสพยาที่ถูกจับกุมจำนวน 70 ราย และมีผู้ครอบยาเสพติด จำนวน 18 ราย เมื่อเปรียบเทียบกับประชากรในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรปากน้ำ ประแสร์ พบว่า ตำบลกองดิน มีจำนวนประชากร 8,220 คน ตำบลพังราด มีจำนวนประชากร 6,815 คน ตำบลคลองปูน มีประชากร 7,582 คน ตำบลปากน้ำประแสร์ มีจำนวนประชากร 6,668 คน (อำเภอแกลง จังหวัดระยอง, 2559) เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนผู้ค้าและผู้เสพที่กระจายตัวกัน อยู่ในเขตของสถานีตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์นั้น มีโอกาสที่จะมีผู้เสพเพิ่มขึ้น จึงจำเป็นที่ต้อง มีการเฝ้าระวังที่ดีจากทางตำรวจ เพื่อให้ไม่มีจำนวนผู้เสพเพิ่มขึ้น เพราะผู้เสพที่ยังไม่สามารถจับกุมได้ ก็ยังมี และผู้เสพก็มีโอกาสเปลี่ยนมาเป็นผู้ค้าได้ เนื่องจากไม่มีเงินซื้อยามาเสพ จึงถูกบังคับให้เป็นผู้ค้า เพื่อแลกกับการเสพ ผู้วิจัยนั้นอาศัยอยู่ในพื้นที่ที่มีโอกาสได้พูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับประชาชน ซึ่งพบว่าประชาชนในพื้นที่ที่มีความกังวลที่บุตรหลานจะตกเป็นเหยื่อของยาเสพติดและอยากให้ยาเสพติดหมดไปจากพื้นที่ถิ่นอาศัยอยู่

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่องานป้องกัน และปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์ อำเภอแกลง จังหวัดระยอง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

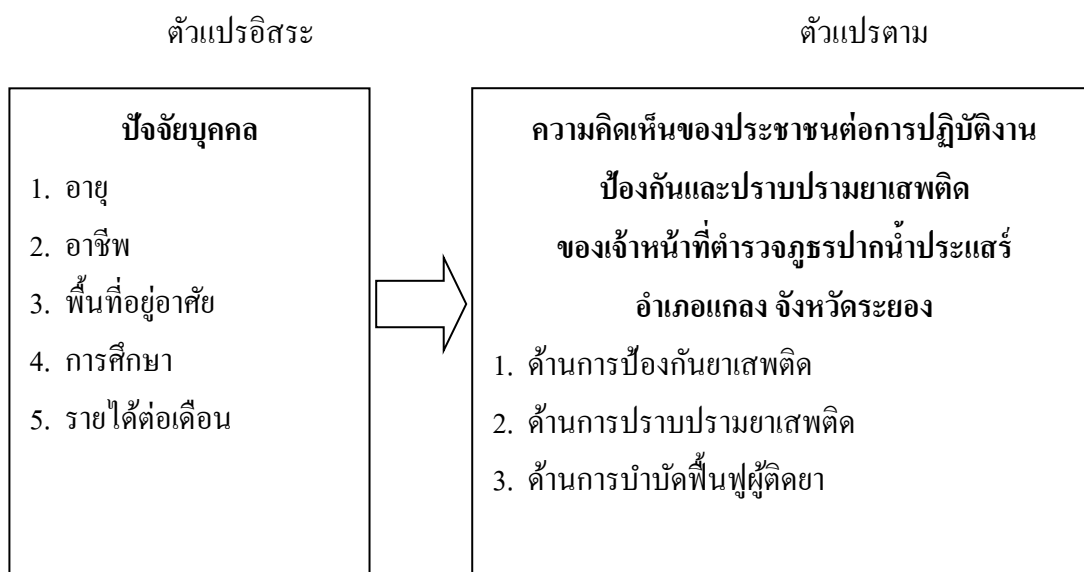
1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจรพภกน้ำประแสร์ อำเภอกะเลง จังหวัดระยอง
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชน ตาม อายุ อาชีพ พื้นที่อยู่อาศัย รายได้ต่อเดือน ต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจรพภกน้ำประแสร์ อำเภอกะเลง จังหวัดระยอง

สมมติฐานของการวิจัย

1. ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจรพภกน้ำประแสร์ อำเภอกะเลง จังหวัดระยอง แตกต่างกัน
2. ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจรพภกน้ำประแสร์ อำเภอกะเลง จังหวัดระยอง แตกต่างกัน
3. ประชาชนที่มีพื้นที่อาศัยต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจรพภกน้ำประแสร์ อำเภอกะเลง จังหวัดระยอง แตกต่างกัน
4. ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจรพภกน้ำประแสร์ อำเภอกะเลง จังหวัดระยอง แตกต่างกัน
5. ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจรพภกน้ำประแสร์ อำเภอกะเลง จังหวัดระยอง แตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เรื่องความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดสถานีตำรวจรพภกน้ำประแสร์ อำเภอกะเลง จังหวัดระยอง ผู้วิจัยได้ทำการกำหนดตัวแปรต้นจากปัจจัยที่ก่อให้เกิดความคิดเห็น จำเรียง ภาวจิตร (2536, หน้า 248-249) และตัวแปรตาม แผนปฏิบัติป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยา นำมาสู่กรอบแนวคิด โดยกำหนดตัวแปรอิสระที่ใช้คุณลักษณะส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ส่วนตัวแปรตาม เป็นความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามในด้านต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับงานวิจัยดังกล่าวมาเป็นกรอบแนวคิดดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลเบื้องต้นสำหรับการประเมินการปฏิบัติงานการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจรพภกน้ำประแสร์ อำเภอแกลง จังหวัดระยอง
2. ผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลเบื้องต้น เพื่อพัฒนาจุดด้อยในการปฏิบัติงานการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจรพภกน้ำประแสร์ อำเภอแกลง จังหวัดระยอง

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของเนื้อหา: การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจรพภกน้ำประแสร์ อำเภอแกลง จังหวัดระยอง โดยครอบคลุมการปฏิบัติงานทั้ง 3 ด้าน คือ

1. ด้านการป้องกันยาเสพติด
2. ด้านการปราบปรามยาเสพติด
3. ด้านการบำบัดฟื้นฟูผู้ติดยา

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดและพฤติกรรมของแต่ละบุคคลที่มีต่อการปฏิบัติงาน ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์ อำเภอกะเลง จังหวัดระยอง การปฏิบัติ หมายถึง การดำเนินงานไปตามระเบียบแบบแผนในด้านการป้องกันยาเสพติด ด้านการปราบปรามยาเสพติด ด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยา

ด้านการป้องกันยาเสพติด หมายถึง การตรวจตราและควบคุมแหล่งแพร่ระบาดของยาเสพติด การติดตามผู้ที่เคยมีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด การหาเบาะแสเกี่ยวกับยาเสพติด การรณรงค์ต่อต้านด้านยาเสพติดในรูปแบบต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง

ด้านการปราบปรามยาเสพติด หมายถึง การทำลายโครงสร้างเครือข่ายการค้ายาเสพติด การควบคุมการแพร่ของยาเสพติดในเขตพื้นที่ การควบคุมตัวยาและสารเคมี

บำบัดฟื้นฟู หมายถึง การบำบัดการติดยาเสพติดและฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจของผู้ติดยาเสพติด รวมถึงตลอดถึงการรักษาสภาพร่างกายและจิตใจของผู้ซึ่งเสพยาเสพติดให้กลับคืนสู่สภาพปกติโดยไม่เสี่ยงต่อการเป็นผู้ติดยาเสพติด

เจ้าหน้าที่ตำรวจ หมายถึง เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ในสังกัดตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์ อำเภอกะเลง จังหวัดระยอง

ยาเสพติด หมายถึง สารเคมีหรือวัตถุชนิดใด ๆ ซึ่งเข้าสู่ร่างกาย ไม่ว่าจะโดยรับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยประการใด ๆ แล้ว มีผลต่อร่างกายและจิตใจ ในลักษณะสำคัญ เช่น ต้องเพิ่มต่อการเสพยาเสพติด มีความต้องการเสพยาทั้งร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงตลอดเวลา และสภาพร่างกายจะทรุดโทรมลง

ผู้เสพ หมายถึง ผู้ที่ใช้สารเสพติดซึ่งเมื่อเสพยาเข้าสู่ร่างกาย ไม่ว่าจะโดยการดม สูบ ฉีด รับประทาน หรือด้วยประการใด ๆ แล้ว มีผลทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจ ซึ่งจำเป็นต้องใช้สารเสพติดชนิดนั้น ๆ เป็นประจำ

ผู้ค้า หมายถึง ผู้ที่จำหน่ายสารเสพติดให้แก่ผู้เสพ

ประชาชน หมายถึง ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ ตำบลปากน้ำประแสร์ ตำบลพังราด ตำบลคลองปูน ตำบลกองดิน

พื้นที่อยู่อาศัย หมายถึง พื้นที่ในเขตสถานีตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์ ประกอบด้วย ตำบลปากน้ำประแสร์ ตำบลพังราด ตำบลคลองปูน ตำบลกองดิน

รายได้ต่อเดือน หมายถึง รายได้ของประชาชนในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์ เฉลี่ยต่อเดือนเป็นรายบุคคล

การศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาของประชาชนที่ได้สำเร็จการศึกษาสูงสุดเป็น

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

“ความคิดเห็นของประชาชนต้องงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
ของสถานีตำรวจนครบาลปทุมธานี” มีแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น
2. พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
3. พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545
4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับยาเสพติด และการป้องกัน
5. ข้อมูลทั่วไปของสถานีตำรวจนครบาลปทุมธานี
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

สำหรับเรื่องของความคิดเห็น ได้มีเอกสารและนักวิชาการหลายท่านให้ความหมาย
และคำนิยามไว้อยู่หลายประการด้วยกัน ดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2532, หน้า 246) ได้บัญญัติความหมายของคำว่า ความคิดเห็น
ซึ่งตรงกับภาษาอังกฤษคำว่า Opinion ไว้ในหนังสือ ปทานุกรมสังคมวิทยา ว่าหมายถึง ข้อพิจารณา
เห็นว่าเป็นจริงจากการใช้ปัญญาความคิดประกอบ ถึงแม้จะไม่ได้อาศัยหลักฐานพิสูจน์ยืนยันได้
เสมอไปก็ตาม

ทัศนะหรือประมาณการเกี่ยวกับเนื้อหาหรือประเด็นใดประเด็นหนึ่ง คำแถลงที่ยอมรับ
นับถือกันว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญในหัวข้อปัญหาที่มีผู้นำมาขอปรึกษา คำว่า ความคิดเห็นมีความหมาย
ใกล้เคียงกับคำว่า เจตคติ ซึ่งมีคำอธิบายไว้ว่าแนวโน้มที่บุคคลได้รับมาหรือเรียนรู้มา และกลายเป็น
แบบอย่างในการแสดงปฏิกิริยาสนับสนุนต่อบางสิ่งบางอย่างหรือต่อบุคคลบางคน

Shor and Whit (1967, หน้า 320 อ้างถึงใน ไมตรี เตชานูบาล, 2549, หน้า 17) กล่าวว่า
ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกซึ่งการตัดสินใจจากการประเมินค่าหรือทัศนะเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง
โดยเฉพาะ และความคิดเห็นย่อมได้รับอิทธิพลจากทัศนคติ

Good (1968, p. 113 อ้างถึงใน มนัสชา แวไรสง, 2550, หน้า 6) ให้คำจำกัดความว่า
ความคิดเห็น หมายถึง ความเชื่อ การตัดสินใจ ความรู้สึกประทับใจที่ไม่ได้จากการพิสูจน์
หรือชั่งน้ำหนักกว่าเป็นการถูกต้องหรือไม่

Colaza (1968, p. 46 อ้างถึงใน แสงทอง หอมสวาสดี, 2550, หน้า 6) กล่าวว่า ความเห็นเป็นการแสดงออกของแต่ละบุคคลในอันที่จะพิจารณาข้อเท็จจริงอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือเป็นการประเมินผลสิ่งใดสิ่งหนึ่งจากสถานการณ์สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ

สงวน สุทธิเลิศอรุณ, ทศนีย์ ชังเทศ และสุรินทร์ เผ่ากวิน (2522) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นว่า เป็นการแสดงออกซึ่งวิจรรณญาณที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ ความคิดเห็นของบุคคลเปลี่ยนแปลงไปตามข้อเท็จจริง ทศนคติของบุคคล ในขณะที่ทศนคติจะเป็นการแสดงความรู้สึกทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความคิดเห็นจะเป็นการอธิบายเหตุผลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ

อุทัย หิรัญโต (2519, หน้า 80) ให้ความเห็นไว้ว่า ความคิดเห็นของคนมีหลายระดับ คือ อย่างผิวเผินก็มี สำหรับความคิดเห็นที่เป็นทศนคตินั้น เป็นความคิดเห็นอย่างลึกซึ้งและติดตัวไปเป็นเวลานาน และความคิดเห็นทั่ว ๆ ไปไม่เฉพาะอย่าง ซึ่งมีประจำตัวของบุคคลทุกคน ความคิดเห็นไม่ลึกซึ้งและเป็นความคิดเห็นเฉพาะอย่างและมีอยู่เป็นระยะเวลาอันสั้น เรียกว่า Opinion เป็นความคิดเห็นประเภทหนึ่งที่ไม่ตั้งอยู่บนรากฐานของพยานหลักฐานที่เพียงพอต่อการพิสูจน์ มีความรู้แห่งอารมณ์น้อยและเกิดขึ้นได้ง่าย แต่ก็สลายตัวเร็ว

ศรีสมบุรณ์ เข้มกมล (2538, หน้า 47 อ้างถึงใน อัญชลี จันทลอย, 2549, หน้า 6) สรุปเกี่ยวกับความคิดเห็นว่าเป็นการแสดงออกทางความรู้สึกหรือความเชื่อมั่นต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง ซึ่งอาจจากการประเมินผลสิ่งนั้นหรือเหตุการณ์นั้น โดยมีอารมณ์ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมในขณะนั้นเป็นพื้นฐานการแสดงออก ซึ่งอาจจะถูกต้องหรือไม่ก็ได้ อาจจะได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่นก็ได้ ความคิดเห็นนี้อาจเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา การแสดงความคิดเห็นอาจจะด้วยคำพูดหรือการเขียนก็ได้

ประสาธ หลักศิลา (2529, หน้า 398-399) อ้างถึงใน ไมตรี เตชานุบาล, 2549, หน้า 17-18) ให้ความเห็นไว้ว่า มติหรือความคิดเห็นต่าง ๆ ของคนเรานั้นเกิดขึ้นได้จากการพบปะสังสรรค์ประจำวันของคนเรา แต่คนเราก็มีภูมิหลังทางสังคมจำกัดอยู่ ภูมิหลังทางสังคมของแต่ละคน ย่อมเป็นผลถึงการที่คนเรากระทำตอบสนองต่อเหตุการณ์และเกิดความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์นั้น

โกศัย วงศ์อนันต์นนท์ (2539, หน้า 4) สรุปว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึก หรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง ซึ่งอาจเกิดจากการประเมินผลสิ่งนั้นหรือเหตุการณ์นั้น โดยมีอารมณ์ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมในขณะนั้น เป็นพื้นฐานการแสดงออก ซึ่งอาจจะถูกต้องหรือไม่ก็ตาม อาจจะได้รับการยอมรับ หรือปฏิเสธจากคนอื่นก็ได้ ความคิดเห็นนี้อาจจะเปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลา การแสดงความคิดเห็นอาจทำได้ด้วยคำพูดหรือเขียนก็ได้

สรุปได้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกมาซึ่งความรู้สึกเฉพาะบุคคล เป็นการแสดงออกทางบวกหรือทางลบก็ได้ ขึ้นอยู่กับเหตุการณ์และสภาพแวดล้อม การแสดงออกซึ่งความคิดเห็นเป็นสิทธิส่วนบุคคล ไม่มีถูกผิด ซึ่งสังคมอาจจะยอมรับหรือไม่ก็ได้

ประเภทของความคิดเห็น

Remmer (1954, pp. 6-7) กล่าวว่าไว้ว่าความคิดเห็นมี 2 ประการด้วยกัน คือ

1. ความคิดเห็นเชิงบวกสุด-เชิงลบสุด (Extreme opinion) เป็นความคิดเห็นที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ ซึ่งสามารถทราบทิศทางได้ ทิศทางบวกสุดนั้น ได้แก่ ความรักจนหลง ทิศทางลบสุดนั้น ได้แก่ ความรังเกียจ ความคิดเห็นนี้รุนแรง เปลี่ยนแปลงยาก

2. ความคิดเห็นจากความรู้ความเข้าใจ (Cognitive contents) การมีความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจที่มีต่อสิ่งนั้น เช่น ความรู้ความเข้าใจในทางที่ดี ชอบ ยอมรับ เห็นด้วย ความรู้ความเข้าใจในทางที่ไม่ดี ได้แก่ ไม่ชอบ ไม่เห็นด้วย ไม่ยอมรับ

ประเภทของความคิดเห็นจะมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และความคิดเห็นจากความรู้ความเข้าใจ มีทั้งด้านบวกและลบ ชอบ ยอมรับ หรือไม่ชอบ ไม่ยอมรับ ก็ได้

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น

การแสดงความคิดเห็นเป็นเรื่องของแต่ละบุคคล ซึ่งความคิดเห็นของแต่ละคนต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ถึงแม้เป็นเรื่องเดียวกัน ไม่จำเป็นต้องดูเหมือนกันเสมอไปและอาจแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยพื้นฐานของในแต่ละบุคคลที่ได้รับมาจนมีอิทธิพลต่อการแสดงความคิดเห็น

Oskamp (1997, pp. 119-133) ได้สรุปปัจจัยที่ทำให้เกิดความคิดเห็นไว้ดังนี้

1. ปัจจัยทางด้านพันธุกรรมและร่างกาย (Genetic and physiological factors) เป็นปัจจัยตัวแรกที่ไม่ค่อยได้พูดถึงมากนัก โดยมีการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านพันธุกรรมจะมีผลต่อระดับความก้าวร้าวของบุคคล ซึ่งจะมีผลต่อการศึกษาเจตคติหรือความคิดเห็นของบุคคลได้ ปัจจัยด้านร่างกาย เช่น อายุ ความเจ็บป่วย และผลกระทบจากการใช้ยาเสพติด จะมีผลต่อความคิดเห็นและเจตคติของบุคคล เช่น คนที่มีความคิดอนุรักษ์นิยมมักจะเป็นคนที่มีอายุมาก เป็นต้น

2. ประสบการณ์โดยตรงของบุคคล (Direct personal experience) คือ บุคคลได้รับความรู้สึกและความคิดต่าง ๆ จากประสบการณ์โดยตรง เป็นการกระทำหรือพบเห็นสิ่งต่าง ๆ โดยตนเอง ทำให้เกิดเจตคติหรือความคิดเห็นจากประสบการณ์ที่ตนเองได้รับ เช่น เด็กทารกที่แม่ได้ป้อนน้ำส้มคั้นให้ทาน เขาจะมีความรู้สึกชอบ เนื่องจากน้ำหวานของส้ม เย็น หอม ชื่นใจ ทำให้เขามีความรู้สึกต่อน้ำส้มที่ได้ทานเป็นครั้งแรกจะเป็นประสบการณ์โดยตรงที่เขาได้รับ

3. อิทธิพลจากครอบครัว (Parental influence) เป็นปัจจัยที่บุคคลเมื่อเป็นเด็กจะได้รับอิทธิพลจากการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่และครอบครัว ทั้งนี้เมื่อตอนเป็นเด็กเล็ก ๆ จะได้รับการอบรมสั่งสอน

ทั้งในด้านความคิด การตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกาย การให้รางวัลและการลงโทษ ซึ่งเด็กจะได้รับจากครอบครัว และจากที่ตนเองได้รับมา

4. เจตคติและความคิดเห็นของกลุ่ม (Group determinants of attitude) เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อความคิดเห็นหรือเจตคติของบุคคล เนื่องจากบุคคลจะต้องมีสังคมและอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม ดังนั้น ความคิดเห็นและเจตคติต่าง ๆ จะได้รับการถ่ายทอดและมีแรงกดดันจากกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนในโรงเรียน กลุ่มอ้างอิงต่าง ๆ ซึ่งทำให้เกิดความคล้อยตามเป็นไปตามกลุ่มได้

5. สื่อมวลชน (Mass media) เป็นสื่อต่าง ๆ ที่บุคคลได้รับสื่อเหล่านี้ ไม่ว่าจะเป็นภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ มีผลทำให้บุคคลมีความคิดเห็นมีความรู้สึกต่าง ๆ เป็นไปตามข้อมูลที่ได้รับจากสื่อ

จำเรียง ภาวจิตร (2536, หน้า 248-249) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ก่อให้เกิดความคิดเห็นไว้ว่า ขึ้นอยู่กับกลุ่มในทางสังคมหลายประการ คือ

1. ภูมิหลังทางด้านสังคม หมายถึง กลุ่มคนที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน โดยทั่วไป จะมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันไปด้วย เช่น ความคิดเห็นระหว่างผู้เยาว์กับผู้สูงอายุ ชาวชนบทกับชาวเมือง เป็นต้น

2. กลุ่มอ้างอิง หมายถึง การที่คนเราจะคบหาสมาคมกับใคร หรือจะกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้แก่ผู้ใด หรือการกระทำที่คำนึงถึงสิ่งบางอย่างร่วมกันหรืออ้างอิงกันได้ เช่น ประกอบอาชีพเดียวกัน การเป็นสมาชิกกลุ่มหรือสมาคมเดียวกัน เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ย่อมมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของบุคคลเหล่านั้นด้วย

3. กลุ่มกระตือรือร้น หรือกลุ่มเฝ้าระวัง หมายถึง การกระทำที่ทำให้เกิดความกระตือรือร้นเป็นพิเศษ อันจะก่อให้เกิดกลุ่มผลประโยชน์ขึ้นมาได้ ย่อมส่งผลต่อการจูงใจให้บุคคลที่ได้เป็นสมาชิกเหล่านั้นมีความคิดเห็นที่คล้อยตามได้ ไม่ว่าจะให้คล้อยตามในทางที่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ในทางตรงกันข้ามกลุ่มเฝ้าระวังก็จะไม่มีอิทธิพลต่อสมาชิกมากนัก

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสรุปว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคลโดยตรง เช่น เพศ อายุ การศึกษา รายได้ และปัจจัยแวดล้อม คือ ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคคล เช่น สื่อมวลชน และครอบครัว

การวัดความคิดเห็น

Best (1977, p. 171) กล่าวว่า การวัดความคิดเห็นโดยทั่วไปจะต้องมีองค์ประกอบ 3 อย่าง คือ บุคคลที่จะถูกวัดสิ่งเร้าและมีการตอบสนอง ซึ่งจะออกมาในระดับสูงต่ำ มาก น้อย วิธีวัดความคิดเห็นนั้น โดยมากจะใช้ตอบแบบสอบถามและผู้ถูกวัดจะเลือกตอบความคิดเห็นของบุคคลในเวลานั้น การใช้แบบสอบถามสำหรับวัดความคิดเห็นนั้น ใช้การวัดแบบลิเคิร์ต โดยเริ่มด้วย

การรวบรวมหรือการเรียบเรียงข้อความที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็น จะต้องระบุให้ผู้ตอบ ตอบว่า เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความที่กำหนดให้ ซึ่งข้อความแต่ละข้อความมีความคิดเห็นเลือกตอบ ออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ในส่วนการให้คะแนนนั้นขึ้นอยู่กับข้อความว่าเป็นไปทางเดียวกัน (เชิงนิยมหรือไม่นิยม) เป็นข้อความเชิงบวก Positive หรือข้อความเชิงลบ Negative (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2534, หน้า 97)

การวัดความคิดเห็นจะวัดเพื่อดูการตอบสนอง โดยอาจจะใช้แบบสอบถาม เพื่อที่จะวัดความคิดเห็นที่แสดงออกมาจากบุคคลที่แตกต่างกันออกไป

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519

มาตรา 14 เพื่อดำเนินการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ให้กรรมการ เลขาธิการ รองเลขาธิการ และเจ้าพนักงาน มีอำนาจดังต่อไปนี้

1. เข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่เพื่อตรวจค้นเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยตามสมควรว่ามีบุคคลที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดหลบซ่อนอยู่ หรือมีทรัพย์สิน ซึ่งมีไว้เป็นความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิด หรือได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือซึ่งอาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้ ประกอบกับมีเหตุอันควรเชื่อว่าเป็นเนื่องจากการเนิ่นช้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้ บุคคลนั้นจะหลบหนีไป หรือทรัพย์สินนั้นจะถูกโยกย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนแปลงสภาพไปจากเดิม

2. ค้นบุคคล หรือยานพาหนะใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยตามสมควรว่ามียาเสพติดซุกซ่อนอยู่ โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

3. จับกุมบุคคลใด ๆ ที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

4. ยึดหรืออายัดยาเสพติดที่มีไว้โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือทรัพย์สินอื่นใดที่ได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือที่อาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้

5. ค้นตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

6. สอบสวนผู้ต้องหาในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

7. มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใด ๆ หรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยราชการใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งบัญชี เอกสาร หรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อตรวจสอบหรือประกอบการพิจารณา

มาตรา 14 ทวิ ในกรณีที่ทำเป็นและมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใด เสพยาเสพติดในเคหสถาน สถานที่ใด ๆ หรือยานพาหนะ ให้กรรมการ เลขาธิการ รองเลขาธิการ และเจ้าพนักงาน มีอำนาจตรวจหรือทดสอบหรือสั่งให้รับการตรวจหรือทดสอบว่าบุคคล หรือกลุ่มบุคคลนั้นมีสารเสพติดอยู่ในร่างกายหรือไม่

วิธีการตรวจหรือทดสอบตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. 2543

เรื่อง กำหนดประเภทสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการป้องกัน และปราบปรามการกระทำคามผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ

ข้อ 1 ให้สถานที่ที่ใช้ในการประกอบธุรกิจใด ๆ ดังต่อไปนี้ เป็นสถานประกอบการ ที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำคามผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ในสถานประกอบการ

(1) สถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง และให้รวมถึงสถานที่ที่ใช้ในการประกอบกิจการต่าง ๆ ซึ่งอยู่ในความควบคุม ดูแล หรืออาศัยสิทธิ ของเจ้าของ หรือผู้ดำเนินกิจการสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงด้วย

(2) สถานบริการที่บรรจุก๊าซให้แก่ยานพาหนะทั้งทางบกและทางน้ำตามกฎหมายว่าด้วยการบรรจุก๊าซปิโตรเลียมเหลว

(3) สถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ

(4) ที่พักอาศัยในเชิงพาณิชย์ประเภทหอพัก อาคารชุดหรือเกสเฮ้าส์ (Guesthouse) ที่ให้ผู้อื่นเช่า

(5) สถานที่ที่ได้จัดให้มีการเล่นบิลเลียด สนุกเกอร์ ซึ่งเก็บค่าบริการจากผู้เล่น

(6) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

ข้อ 2 ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 16 สิงหาคม พ.ศ. 2543

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543

เรื่อง กำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำคามผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ในสถานประกอบการ

ข้อ 3 การเตรียมการในการตรวจหรือทดสอบให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

(1) จัดให้มีบริเวณสำหรับตัวผู้เข้ารับการตรวจหรือทดสอบ เพื่อดำเนินการตรวจ หรือทดสอบ หรือเก็บปัสสาวะในระยะเวลาเท่าที่จำเป็นแห่งกรณี เพื่อให้การตรวจหรือทดสอบ หรือเก็บปัสสาวะเสร็จสิ้นไปโดยเรียบร้อย และเก็บไว้ในสถานที่ที่มิดชิดจากบุคคลภายนอก

(2) จัดให้มีพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยในการตรวจหรือทดสอบ เพื่อให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและทันเหตุการณ์ โดยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของเจ้าพนักงาน

(3) จัดให้มีอุปกรณ์ในการเก็บปัสสาวะ โดยให้ใช้ขวดแก้วหรือขวดพลาสติกปากกว้าง พร้อมฝาปิด ขนาดบรรจุไม่น้อยกว่า 60 มิลลิลิตร โดยขวดที่นำมาใช้ต้องสะอาดและแห้ง และให้มีฉลากและกระดาษกาว เพื่อใช้สำหรับปิดผนึกขวดตัวอย่างปัสสาวะด้วย

ข้อ 4 วิธีเก็บปัสสาวะให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

- (1) จัดให้มีผู้ควบคุมการถ่ายปัสสาวะของผู้รับการตรวจหรือทดสอบทุกครั้ง ทั้งนี้ เพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำใด ๆ ที่ทำให้ปัสสาวะเกิดการเจือจาง หรือสับเปลี่ยนตัวอย่าง
- (2) ให้บันทึกหมายเลขประจำขวด และชื่อ นามสกุล ของผู้รับการตรวจหรือทดสอบ บนฉลากปิดขวดเก็บปัสสาวะ
- (3) ให้ขวดแก่ผู้รับการตรวจหรือทดสอบ นำไปถ่ายปัสสาวะจำนวนประมาณ 30 มิลลิลิตร (สำนักงาน ป.ส.ส., 2559)

พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545

หมวด 2 สถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์และการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

มาตรา 14 เพื่อประโยชน์แก่การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ให้รัฐมนตรีมีอำนาจจัดตั้ง และยุบเลิกศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเป็นสถานพยาบาลตามประมวลกฎหมายอาญา ให้ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเป็นหน่วยงานในสังกัดกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม

มาตรา 15 ประกาศจัดตั้งศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ให้มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(1) กำหนดเขตของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้ชัดเจน โดยมีแผนที่แสดงเขตดังกล่าวไว้ท้ายประกาศด้วย

(2) กำหนดห้องที่ที่อยู่ในเขตอำนาจของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

มาตรา 17 ในศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแต่ละแห่ง ให้มีผู้อำนวยการศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเป็นผู้บังคับบัญชา รับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

และมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) ตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติดของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ที่ได้รับตัวมา ตามมาตรา 19

(2) ควบคุมตัวผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ไว้ในระหว่างการตรวจพิสูจน์หรือการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด และดูแลให้ผู้เข้ารับการตรวจ

พิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดปฏิบัติตามระเบียบ เงื่อนไข และข้อบังคับต่าง ๆ

- (3) ดำเนินการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามระเบียบที่กำหนด
- (4) ติดตามผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ซึ่งได้รับอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว
- (5) จัดทำรายงานผลการตรวจพิสูจน์การเสพยาหรือการติดยาเสพติด รวมทั้งผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดต่อคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
- (6) ออกข้อบังคับของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
- (7) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมอบหมาย

มาตรา 23 ในการจัดทำแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา 22 ให้กำหนดสถานที่และวิธีการสำหรับฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด โดยคำนึงถึงอายุ เพศ ประวัติ พฤติกรรมในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ตลอดจนสภาพแวดล้อมทั้งปวงของผู้นั้นประกอบด้วย การกำหนดสถานที่สำหรับฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามวรรคหนึ่ง อาจกำหนดเป็นศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือสถานที่ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดจากสถานพยาบาล สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน สถานที่ของราชการ หรือสถานที่อื่นที่เห็นสมควรก็ได้

การกำหนดวิธีการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ให้กำหนดโดยคำนึงวิธีการดังต่อไปนี้

- (1) ในกรณีที่ไม่จำเป็นต้องควบคุมตัวผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดอย่างเข้มงวด ให้ส่งตัวผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือสถานที่ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดที่มีระบบการควบคุมมิให้หลบหนี
- (2) ในกรณีที่ไม่จำเป็นต้องควบคุมตัวผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ให้ส่งตัวผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในสถานที่ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามความเหมาะสม และกำหนดเงื่อนไขให้ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดต้องอยู่ภายในเขตที่กำหนดในระหว่างการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
- (3) ในกรณีที่ไม่จำเป็นต้องควบคุมตัวผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด อาจกำหนดให้ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดต้องปฏิบัติด้วยวิธีการอื่นใดภายใต้การดูแลของพนักงานคุมประพฤติก็ได้

(4) ในระหว่างการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดอาจกำหนดให้ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดฝึกอาชีพ ทำงานบริการสังคม หรือให้ดำเนินการอื่นใดตามความเหมาะสม เพื่อให้มีความมั่นคงในการดำรงชีวิตโดยห่างไกลจากยาเสพติด

มาตรา 36 ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) เข้าไปในเคหะสถาน สถานที่ หรือยานพาหนะใด ๆ เพื่อตรวจค้นและจับตัวผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดที่ฝ่าฝืน มาตรา 29 หรือมาตรา 31 เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยตามสมควรว่าบุคคลดังกล่าวหลบซ่อนอยู่ ประกอบกับมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะเนื่องจากการเนิ่นช้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้ บุคคลนั้นจะหลบหนีไป

(2) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใดที่เกี่ยวข้องกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมาให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐานใดมาเพื่อการตรวจสอบ เพื่อประกอบการพิจารณาในการปฏิบัติกรตามมาตรา 17

(3) สอบปากคำผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือบุคคลอื่นใดที่สามารถให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกรณีตามที่ระบุไว้ในมาตรา 17

(4) สั่งหรือให้จัดผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดรับการตรวจ หรือทดสอบว่ามียาเสพติดอยู่ในร่างกายหรือไม่ พนักงานเจ้าหน้าที่ตำแหน่งใดหรือระดับใด จะมีอำนาจตามที่ได้กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่งทั้งหมดหรือแต่บางส่วน หรือจะต้องได้รับอนุมัติจากบุคคลใดก่อนดำเนินการให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนดโดยระบุไว้ในบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายนั้น

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา 37 ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา (วนศัคดี์ ดันมงคล, 2545)

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับยาเสพติดและการป้องกัน

ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับยาเสพติดตามกฎหมาย

ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 ยาเสพติดให้โทษหมายความว่าการเสพหรือวัตถุชนิดใด ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกาย ไม่ว่าจะโดยรับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยประการใด ๆ แล้ว ทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจในลักษณะสำคัญ เช่น ต้องการเพิ่ม

ขนาดการเสพเรื่อย ๆ มีอาการนอนยาเมื่อขาดยา มีความต้องการเสพทั้งทางร่างกายและจิตใจ อย่างรุนแรงอยู่ตลอดเวลา และสุขภาพโดยทั่วไปจะทรุดโทรมลง กับให้รวมตลอดถึงสารเคมีที่ใช้ ในการผลิตยาเสพติดให้โทษดังกล่าวด้วย ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา แต่ไม่หมายความถึงยาสามัญประจำบ้านบางตำรับ ตามกฎหมายว่าด้วยยาที่มียาเสพติดให้โทษผสมอยู่

การป้องกันยาเสพติด

ป้องกันตนเอง ไม่ทดลองยาเสพติดทุกชนิด ถ้ามีปัญหาหรือไม่สบายใจ อย่าเก็บไว้คนเดียว ควรปรึกษาพ่อแม่ ครู ผู้ใหญ่ ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น อ่านหนังสือ เล่นกีฬาหรือทำงานอดิเรกต่าง ๆ ตามความสนใจ ความถนัด ระวังการใช้จ่าย และศึกษาให้เข้าใจถึงโทษภัยของยาเสพติด

ป้องกันครอบครัว ควรสอดส่องดูแลเด็กและบุคคลในครอบครัว อย่าให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด อบรมสั่งสอนให้รู้ถึงโทษภัยของยาเสพติด ดูแลเรื่องการคบเพื่อน คอยส่งเสริมให้เขารู้จักใช้เวลาในทางที่เป็นประโยชน์ เช่น การทำงานบ้าน เล่นกีฬา ฯลฯ เพื่อป้องกันมิให้เด็กหันเหไปสนใจในยาเสพติด สิ่งสำคัญก็คือ ทุกคนในครอบครัวควรสร้างความรักความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีต่อกัน

ป้องกันชุมชน หากพบผู้ติดยาเสพติดควรช่วยเหลือแนะนำให้เข้ารับการบำบัดรักษาโดยเร็ว โดยการสมัครเข้าขอรับการบำบัดรักษายาเสพติดก่อนที่ความผิดจะปรากฏต่อเจ้าหน้าที่กฎหมาย ยกเว้นโทษให้ เมื่อรู้ว่าใครผิด นำเข้าส่งออก หรือจำหน่ายยาเสพติด ควรแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่สุลการ นายอำเภอ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ หรือเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (สำนักงาน ป.ป.ส., 2552)

การป้องกันยาเสพติดนั้น เราจะต้องเริ่มจากการป้องกันที่ตัวเราเองก่อน เมื่อเราสามารถป้องกันที่ตัวเราได้แล้วนั้น เราก็จะสามารถช่วยเหลือผู้อื่นด้วยการเริ่มไปช่วยป้องกันครอบครัวของเรา ซึ่งต้องมีกิจกรรมร่วมกัน เช่น เล่นกีฬา ชุมชน เป็นสิ่งที่ทุกคนต้องสอดส่องดูแลไม่ให้มียาเสพติดเข้ามาสู่บุคคลในชุมชนได้

ลักษณะของอาชญากรรมเกี่ยวกับยาเสพติด

อาชญากรรมเกี่ยวกับยาเสพติดนั้น โดยทั่วไปมักจะทราบและเน้นหนักการกระทำผิดเฉพาะกรณี ซึ่งได้แก่ ผู้เสพ ผู้ค้ารายย่อย ผู้ขนส่ง นายทุน ผู้ผลิต ไม่มีลักษณะพิเศษที่แตกต่างจากอาชญากรรมอื่น ๆ แต่อย่างใด แท้จริงแล้วนั้นอาชญากรรมเกี่ยวกับยาเสพติดนั้น มีลักษณะพิเศษแตกต่างไปจากอาชญากรรมอื่น ๆ หลายประการดังนี้ (สุชิน สีใส, 2544)

1. เป็นอาชญากรรมที่ปราศจากผู้เสียหาย เป็นอาชญากรรมที่ทั้งสองฝ่ายมีความสมัครใจที่จะสนองความต้องการในสิ่งของหรือบริการที่ผิดกฎหมาย เนื่องจากอาชญากรรมเกี่ยวกับยาเสพติดนั้น

ผู้กระทำและผู้รับผลการกระทำมีความสมัครใจที่จะร่วมก่ออาชญากรรมนั้น กล่าวคือ ผู้เสพติดมีความพึงพอใจที่จะซื้อยาเสพติดมาเสพเพื่อสนองความต้องการของร่างกาย จะเห็นได้ว่าแตกต่างไปจากอาชญากรรมอื่น ๆ ที่จะมีผู้เสียหาย จะต้องนำเรื่องไปแจ้งหรือร้องทุกข์ต่อเจ้าหน้าที่บ้านเมือง เพื่อดำเนินการกำกับผู้กระทำผิดต่อไป ดังนั้น อาชญากรรมเกี่ยวกับยาเสพติด โอกาสที่เจ้าหน้าที่ จะได้รับการร้องทุกข์หรือรับแจ้งจึงมีน้อย ปกติแล้วการร้องทุกข์ของผู้เสียหายเป็นหัวใจสำคัญ ในการสืบสวนคดีอาชญากรรม ในเมื่อปราศจากคำร้องทุกข์แล้ว จึงข่อมสร้างความลำบากใจ แก่เจ้าหน้าที่ในการสืบสวนกระทำผิด

2. อาชญากรรมยาเสพติด มักจะดำเนินในรูปแบบขององค์กร ไม่มีขอบข่ายที่เป็นระบบ ในลักษณะที่เรียกว่า องค์กรอาชญากรรม มีผู้กระทำร่วมกันหลายคนและยึดถือเป็นอาชีพ การดำเนินงานและลักษณะงานที่ปกปิดเป็นความลับและสลับซับซ้อน บุคคลชั้นนำหรือระดับสูง ของอาชญากรรม จะเป็นบุคคลที่รู้จักกันดีในวงสังคม มีความเป็นอยู่แบบชนชั้นสูงทั่ว ๆ ไป มีอาชีพที่ถูกกฎหมายบังหน้า แต่เบื้องหลังจะมีอาชีพในทางการค้ายาเสพติดในรูปแบบนายทุน

3. อาชญากรรมยาเสพติดให้ผลตอบแทนสูงแก่ผู้กระทำผิด เนื่องจากการลักลอบยาเสพติดมีผลกำไรหลายเท่าตัว จึงจะสามารถใช้อำนาจของเงินในการสร้างบารมี เป็นหูเป็นตา หรือใช้เงินซื้ออิทธิพลให้หลุดพ้นจากการจับกุม จึงเป็นที่ล่อใจบุคคลทั่วไปที่จะก่ออาชญากรรมยาเสพติดได้ง่าย

4. อาชญากรรมเกี่ยวกับยาเสพติด จะมีอิทธิพลของนักการเมืองหรือเจ้าหน้าที่บ้านเมือง ให้ความคุ้มครองในการดำเนินการ การจับกุมผู้กระทำผิด ส่วนใหญ่จึงกระทำเฉพาะลูกมือที่เป็น ผู้ลงมือกระทำผิด

การป้องกันยาเสพติดในเยาวชนกลุ่มเสี่ยง

เยาวชนกลุ่มเสี่ยง ถือเป็นกลุ่มเป้าหมายสำคัญในการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติด การทำความเข้าใจถึงนิยาม ลักษณะและการดำเนินงานกับ “เยาวชนกลุ่มเสี่ยง” จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง สำหรับกรอบความคิดเพื่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติด ในปัจจุบัน ได้แบ่งเยาวชน ตามลักษณะทางพฤติกรรมออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

1. เยาวชนกลุ่มทั่วไป คือ เยาวชนทั่วไปที่มีพฤติกรรมตามปกติในบรรทัดฐานทางสังคม และมีภูมิคุ้มกันต่อยาเสพติดในระดับที่มากกว่าเยาวชนกลุ่มอื่น

2. เยาวชนกลุ่มเสี่ยง คือ กลุ่มเยาวชนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน หรือมีโอกาส/ แนวโน้มสูง ที่จะใช้ยาเสพติด หรืออาจรวมถึงเยาวชนที่เสพยาเสพติดหรือเคยทดลองใช้บ้างแล้ว แต่ยังไม่ถึงขั้น เป็นผู้ติด

3. เยาวชนกลุ่มเสพร/ ดิด คือ กลุ่มเยาวชนที่เสพร/ ดิดยาเสพร/ ดิดเป็นประจำ ซึ่งจำเป็นต้องเข้ารับการรักษา

เยาวชนกลุ่มทั่วไป มีภูมิคุ้มกันยาเสพร/ ดิดที่ดีหรืออยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี เมื่อเทียบกับเยาวชนกลุ่มอื่น การดำเนินการป้องกันสำหรับเยาวชนในกลุ่มนี้ โดยหลักจึงเป็นการรณรงค์ให้ความรู้และเสริมสร้างทักษะชีวิต เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้สามารถรักษาภูมิคุ้มกันยาเสพร/ ดิดที่มีอยู่ได้

ส่วนเยาวชนกลุ่มเสี่ยง เป็นกลุ่มเยาวชนที่ยังไม่ได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพร/ ดิดโดยตรง แต่มีค่านิยม ทักษะคิด และพฤติกรรมที่แสดงได้ว่ามีแนวโน้ม/ โอกาสเป็นอย่างสูงที่จะเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพร/ ดิด หรือตกอยู่ในสภาวะแวดล้อมที่มีความเสี่ยง การดำเนินงานจึงจำเป็นต้องแทรกแซงเยาวชนกลุ่มนี้ให้ออกจากสภาวะ/ พฤติกรรมเสี่ยงหรือสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพร/ ดิดให้เกิดขึ้น เพื่อระคับประคอง/ ดูแล มิให้มีโอกาส/ แนวโน้มที่จะเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพร/ ดิดให้ได้มากที่สุด

เยาวชนกลุ่มเสี่ยงจึงเป็นกลุ่มเป้าหมายที่มีลำดับความสำคัญเป็นลำดับแรกในการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพร/ ดิด อย่างไรก็ตาม การที่จะเข้าถึงและดำเนินการป้องกันปัญหาในเยาวชนกลุ่มนี้ได้ จำเป็นต้องทราบว่า “เยาวชนกลุ่มเสี่ยงคือใคร” หรือเยาวชนกลุ่มเสี่ยงมีรูปแบบ/ ชุดพฤติกรรมเป็นอย่างไร เพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตรงตามกลุ่มเป้าหมายให้มากที่สุดเท่าที่สามารถกระทำได้ (สำนักงาน ป.ป.ส., 2552, หน้า 4-6)

การป้องกันปัญหาเสพร/ ดิดในเยาวชนกลุ่มเสี่ยงต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ไม่สามารถหยุดดำเนินการได้ เนื่องจากเยาวชนและสภาพแวดล้อมมีความซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว รวมถึงมีเยาวชนรุ่นใหม่เข้ามาทดแทนเยาวชนที่ข้ามพ้นผู้ใหญ่อุตลอดเวลา ในการดำเนินงานจึงจำเป็นต้องกลับไปเริ่มต้นทำความเข้าใจกับสภาพปัญหาและธรรมชาติของเยาวชนอยู่ตลอดเวลา ดังนั้น การดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพร/ ดิดในเยาวชนกลุ่มเสี่ยงจำเป็นต้องมีความยืดหยุ่นและปรับเพื่อให้ทันกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปได้

พฤติกรรมเสพร/ ดิด

ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalysis theory)

Freud (1973 อ้างถึงใน ไพฑูรย์ แสงพุ่ม, 2549) ได้ให้ความสำคัญต่อกระบวนการทำงานของจิตใจ อันเกิดขึ้นจากแรงขับภายในของมนุษย์เพื่อตอบสนองต่อสัญชาติในการดำรงชีวิตอยู่ของตนเอง แรงขับดังกล่าวเป็นส่วนของพัฒนาการทางบุคลิกภาพที่เกิดขึ้นจากการสังสม จากการเลี้ยงดู ประสบการณ์ของแต่ละบุคคล โดยเฉพาะการเลี้ยงดูตั้งแต่วัยเด็กที่มีความสำคัญอย่างมากต่อการพัฒนาทางบุคลิกภาพบนแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับแรงขับภายในของมนุษย์ ฟรอยด์อธิบายพฤติกรรมของมนุษย์ว่าเกิดจากแรงขับที่เป็นผลมาจากการทำงานร่วมกันของสภาวะจิต 3 ส่วน ประกอบด้วย

ID เป็นสภาวะจิตที่ติดตัวมนุษย์ตั้งแต่เกิด จึงหมายรวมถึงสัญชาตญาณด้วย มักเกี่ยวกับการตอบสนอง ความปรารถนาทางกาย เป็นพลังให้ได้มาซึ่งความพอใจ โดยไม่คำนึงถึงเหตุผลและความเป็นจริง หรือถูกต้องดีงาม ID จึงมีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าพลังแสวงหาความสุข (Pressure seeking)

EGO เป็นสภาวะจิตแห่งการรู้และเข้าใจ การรับรู้ข้อเท็จจริง การใช้เหตุผล การดำเนินการ เพื่อบรรลุเป้าหมาย การแสวงหาวิธีการเพื่อตอบสนองพลัง ID เช่น เมื่อหิว (ID) พลัง EGO ก็จะใช้เหตุผลตรึกตรองว่าจะบำบัดความหิวโดยวิธีใด ตามสภาพแวดล้อม เช่น ไปสำรวจตู้เย็น ทำอาหารเอง ไปรับประทานอาหารนอกบ้าน ฯลฯ จึงมีชื่อเรียก EGO จึงมีชื่อเรียกอีกอย่างว่า “พลังรู้ความจริง” (Reality principle)

SUPEREGO เป็นสภาวะจิตที่เกิดจากการเรียนรู้ เช่นเดียวกับ EGO แต่แตกต่างจาก EGO คือ เป็นส่วนที่เกี่ยวกับคุณค่าที่เป็นสภาพในอุดมคติต่าง ๆ เช่น ความถูกต้อง มโนธรรม ความยุติธรรม ฯลฯ SUPEREGO จึงไม่ทำงานตอบสนอง ID แต่จะหักห้ามความรุนแรงของพลัง ID โดยเฉพาะ พลังจากสัญชาตญาณแรงขับทางเพศและความก้าวร้าว พฤติกรรมและบุคลิกภาพของคน จะเป็นเช่นไรนั้น ขึ้นอยู่กับการทำงานของทั้ง 3 ส่วน ว่ามีความสอดคล้องและสามารถทำงานร่วมกัน ได้หรือไม่ สภาวะจิตใดมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น ย่อมเป็นตัวชี้ลักษณะของคนนั้น เช่น ถ้าพลังของ ID มีอำนาจสูง บุคลิกภาพของคนผู้นั้นจะเป็นแบบเด็กไม่รู้จักโต เอาแต่ใจตนเอง ถ้า EGO มีอำนาจสูง คนนั้นจะเป็นคนมีเหตุผล เป็นนักปฏิบัติ ถ้า SUPEREGO มีอำนาจสูงก็เป็นนักอุดมคติ นักทฤษฎี ครอบครัวจะเป็นส่วนสำคัญที่สุดที่จะช่วยในการพัฒนาความสัมพันธ์การทำงานของทั้ง 3 ส่วน ให้มีความสอดคล้องและเหมาะสม ครอบครัวที่มีสภาพจิตดี ให้การเลี้ยงดูเอาใจใส่อย่างเหมาะสม ย่อมสามารถช่วยให้สมาชิกในครอบครัวพัฒนาความสมดุลแห่งชีวิตได้ดี ในทางตรงข้าม ครอบครัวที่มีสุขภาพจิตไม่ดี เลี้ยงดูแบบห่างเหิน ไม่เอาใจใส่อย่างใกล้ชิด ย่อมส่งผลให้สมาชิกในครอบครัว ไม่สามารถไปสู่ความสมดุลได้ ตัวอย่างเช่น เด็กที่ถูกกักกันมากเกินไป ไม่ให้ได้รับความพึงพอใจ ตอบสนอง ID ในวัยเด็ก จะเป็นผลร้ายต่อพัฒนาการบุคลิกภาพที่สมดุลในภายหลัง เช่น เป็นคนอ่อนไหวง่ายต่อคำสรรเสริญนิทา เป็นต้น

ในทัศนะของ فروยด์ สภาวะจิต อีกเรื่องหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทำงานของแรงขับภายในตัวมนุษย์ที่ออกมาเป็นพฤติกรรมและบุคลิกภาพ ก็คือ สภาวะจิตสำนึกและจิตใต้สำนึก ภายในตัวมนุษย์ที่ออกมาเป็นพฤติกรรมและบุคลิกภาพ ก็คือ สภาวะจิตสำนึกและจิตใต้สำนึก สภาวะจิตทั้งสอง เปรียบเทียบว่าจิตใต้นุษย์มีสภาพคล้ายภูเขาน้ำแข็งที่ลอยอยู่ในมหาสมุทร สภาวะจิตสำนึก คือ สภาวะจิตระดับที่มีความสำนึกควบคุมอยู่ คือ ส่วนของน้ำแข็งที่อยู่เหนือผิวน้ำ ในขณะที่สภาวะจิตระดับใต้สำนึกเสมือนส่วนที่อยู่ใต้อผิวน้ำ ซึ่งปริมาณมากกว่า แต่ไม่ปรากฏแก่สายตาโลก คือ จิตใจอันเป็นภาคสะสมประสบการณ์ในอดีตมากมาย ถูกบีบอัดเก็บกดหรือคอย

เพื่อให้สมปรารถนา เพื่อให้ได้จังหวะเหมาะสำหรับการตอบสนองสิ่งเร้า อันยังไม่ได้ทำหรือทำไม่ได้ ในภาวะปกติ (เช่น กฎหมายห้าม ประเพณีไม่ยอมรับว่าถูก สังคมไม่นิยม ฯลฯ)

ฟรอยด์ อธิบายว่าจิตระดับใต้สำนึกนี้ มีกลไกทางจิตหลายประเภทด้วยกัน เช่น แรงจูงใจ อารมณ์ที่ถูกเก็บกด ความรู้สึกนึกคิด ความฝัน ความทรงจำ ฯลฯ พลังจิตใต้สำนึกมีอิทธิพลเหนือจิตสำนึก กระตุ้นเตือนให้ปฏิบัติพฤติกรรมประจำวันทั่ว ๆ ไป เป็นแรงจูงใจให้เกิดพฤติกรรมไร้เหตุผล และผิดปกติในลักษณะต่าง ๆ ยามปกติบุคคลย่อมรู้สึกสงบ สบาย มีสติ พลังจิตสำนึกควบคุมพฤติกรรมทั้งหลายให้เป็นไปตามที่เขาเห็นว่าถูกต้อง สมควรทำ โดยเคารพกฎหมายและระเบียบของสังคม แต่เมื่อเวลาลมฟ้าอากาศแปรปรวน มหาสมุทรมีคลื่นจัด ทำให้ภูเขาน้ำแข็งโคลงเคลง ส่วนที่เคยจมอยู่ใต้น้ำ โผล่ขึ้นเหนือน้ำให้มองเห็นได้ เทียบได้กับยามบุคคลมีอารมณ์ขุ่นมัว เกร็งเครียด ด้วยความโกรธ เกลียด อิจฉา พยาบาท กลัว ตื่นเต้น วิตก เจ็บป่วย ฯลฯ จิตใต้สำนึกมีพลังขับเคลื่อนให้แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ

ฟรอยด์ มีความเชื่อว่าพฤติกรรมของมนุษย์ถูกกำหนดโดยพลังพื้นฐานสองอย่าง คือ สัญชาตญาณแห่งชีวิต (Life instincts) ซึ่งแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมทางเพศและสัญชาตญาณแห่งความตาย (Death instincts) ซึ่งผลักดันให้เกิดเป็นพฤติกรรมก้าวร้าว สัญชาตญาณ ทั้งสองอย่างนี้เป็นแรงจูงใจที่ทรงพลังอย่างยิ่งและอยู่ในจิตไร้สำนึก บ่อยครั้งคนเรายังจะไม่รู้ว่าอะไรคือแรงจูงใจหรือเป้าประสงค์ที่แท้จริง เขาอาจให้เหตุผลที่ตีบบางอย่างสำหรับพฤติกรรมของเขา แต่เหตุผลเหล่านั้นมักไม่ถูกต้องตามความเป็นจริงอยู่เสมอ

การติดยาเสพติดกับแนวคิดจิตวิเคราะห์

การใช้ยาเสพติดเป็นอีกหนึ่งพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการทำงานไม่เหมาะสมของทั้ง 3 ส่วน (ID EGO และ SUPEREGO) ในบุคคลนั้น ๆ โดยการทำงานของทั้ง 3 ส่วน จะให้น้ำหนักไปทางสัญชาตญาณดิบ (ID) มากกว่าส่วนอื่น ๆ ทั้งนี้เพื่อตอบสนองต่อการแสวงหาความสุขและความพึงพอใจตามสัญชาตญาณดิบของบุคคลที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองหรือได้รับการตอบสนองไม่เพียงพอ อันเนื่องมาจากการขาดหรือไม่สามารถแสวงหาความสุขและความพึงพอใจในรูปแบบพฤติกรรมที่ถูกต้องและเหมาะสม (พฤติกรรมที่มีได้ถูกบีบบังคับจากสภาพแวดล้อมภายนอก อาทิเช่น วัฒนธรรม กฎหมาย จารีตประเพณี เป็นต้น) การทำงานไม่เหมาะสมของทั้ง 3 ส่วนนี้ เกิดขึ้นจากการที่บุคคลเติบโตและพัฒนาการขึ้นมาในปัจจัยแวดล้อมที่ไม่สามารถพัฒนาบุคลิกภาพที่สมบูรณ์ให้ได้เต็มที่ในวัยเด็ก ทำให้เกิดเป็นวัยรุ่น/ผู้ใหญ่ที่มีปัญหา โดยเฉพาะในช่วงวัยอายุโดยประมาณ 3-6 ปี เด็กในช่วงวัยนี้ถ้าหากขาดการพัฒนาบุคลิกภาพที่เหมาะสม เช่น ไม่ได้รับการตอบสนองในความสุขและความพึงพอใจตามสัญชาตญาณดิบ (ID) ในวัยเด็กอย่างเพียงพอ จะทำให้เกิดภาวะการติดขัดทางบุคลิกภาพ (Fixation) ในเรื่องของการแสวงหาความเป็นตัวของตัวเองและแสวงหาอัตลักษณ์

แห่งตน (Self-identity) แน่ใจว่าสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นคือ เด็กไม่มีความเป็นตัวของตัวเอง ขาดความเข้าใจ และไม่มีเอกลักษณ์ในตนเอง

ปัญหาการติดขัดทางบุคลิกภาพดังกล่าว ทำให้เด็กกลุ่มนี้เมื่อเติบโตขึ้นมา จึงเป็นบุคคลที่มีบุคลิกภาพของผู้อื่นแถม เช่น ไม่สามารถทำกิจกรรมใด ๆ ที่แข่งกับผู้อื่นได้ หรือต้องการพึ่งพา/พึ่งพิงผู้อื่นเสมอ ไม่มีความคิดเป็นของตัวเอง ขาดความเป็นตัวของตัวเอง และถูกชักจูงให้กระทำ/แสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมได้ง่าย

การใช้ยาเสพติดจึงเป็นอีกหนึ่งตัวอย่างของการเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพอ่อนแอ เช่น ผู้ติดยาเสพติดมักมีสาเหตุมาจากการถูกเพื่อนชักจูง ถูกขอร้องให้เสพ หรือเสพเพราะต้องการการยอมรับจากผู้อื่น เมื่อมีการใช้ยาเสพติดในครั้งแรก ๆ ร่างกายของผู้เสพจะได้รับความสุขและความพึงพอใจจากการเสพออย่างเต็มที่ ก่อให้เกิดเป็นพลังในการขับเคลื่อนสัญชาตญาณดิบให้เป็นตัวตั้งการเมื่อเกิดความต้องการการเสพยาเสพติดในครั้งต่อไป เป็นเสมือนการปลดปล่อยพันธนาการที่ถูกกดคั่นอยู่ในจิตใญ่มนุษย์ออกมาอย่างมากที่สุด เกิดความสุขและความพึงพอใจในระดับเข้มข้น รวมไปถึงความรู้สึกสะใจต่อการกระทำที่ไม่สามารถทำได้ในยามไม่ได้ใช้ยาเสพติด การใช้ยาเสพติดในครั้งนั้นได้กระตุ้นให้ระดับจิตใต้สำนึก (Unconscious) หลุดพ้นจากการควบคุมและเริ่มเป็นตัวกลางสำคัญทำหน้าที่ควบคุมและสั่งการการดำเนินชีวิตของมนุษย์ให้เป็นไปตามที่จิตที่ถูกกดคั่นนั้นต้องการต่อไป

นอกจากนี้ เมื่อเกิดพฤติกรรมการเสพยาแล้ว จิตใต้สำนึกจะทำหน้าที่สั่งการให้พฤติกรรมอื่น ๆ ของบุคคลนั้นเป็นไปเพื่อรักษา/การดำรงอยู่ของพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดไว้ กล่าวคือ ในช่วงระยะที่ไม่ได้ใช้ยาเสพติดหรือหยุดจากการใช้ยาเสพติดระยะหนึ่งนั้น จิตใต้สำนึกจะทำให้เกิดความหวาดกังวลในรูปลักษณะและความรุนแรงแตกต่างกันออกไป เช่น

1. ความหวาดกลัวต่อสิ่งแวดล้อมและสภาพสังคมที่อยู่รอบตัว และเป็นต้นกำเนิดของความหวาดกลัวในระดับอื่น ๆ เช่น กลัวคนในครอบครัว/ ชุมชน หรือกลุ่มเพื่อนจะลงโทษว่าใช้ยาเสพติดหรือติดยาเสพติด
2. ความหวาดกลัวตัวเองที่ไม่สามารถควบคุมสัญชาตญาณได้และได้ทำในสิ่งที่น่าอับอาย เช่น รู้สึกอับอายต่อพฤติกรรมของตนเอง (พฤติกรรมการใช้ยาเสพติด การลักขโมย ฯลฯ)
3. ความหวาดกลัวที่เกิดจากความสำนึกผิดชอบ โดยเฉพาะพฤติกรรมการติดยา ซึ่งซึ่งเป็นพฤติกรรมที่สังคมไม่ให้การยอมรับและต่อต้านอย่างมาก ตัวเองจะรู้สึกผิดในใจเสมอว่าตนเองเป็นคนผิดเป็นผู้ทำผิดตลอดเวลา

ความหวาดกลัวข้างต้น นำไปสู่กระบวนการทางร่างกาย ความเครียด การกระวนกระวายใจ ความคับข้องใจ และการถูกข่มขู่ ภาวะเหล่านี้ เป็นภาวะที่บีบคั้นให้บุคคลต้องแสวงหาวิธีการ

ลดภาวะไม่พึงปรารถนาในรูปแบบของพฤติกรรมที่เป็นการปกป้องตนเอง หรือที่เรียกว่า “กลวิธานในการปกป้องตนเอง” (Defense mechanism) ที่มีหลายรูปแบบ เช่น การเก็บกด การปกปิด/ การปิดบัง พฤติกรรม การโทษผู้อื่นและสังคม การทดแทน ฯลฯ ซึ่งโดยปกติของผู้เสพยาเสพติดภาวะเหล่านี้จะถูกฤทธิ์ของยาเสพติดเก็บกดเอาไว้ในระดับลึกสุด หรือไม่สามารถแสดงออกได้

สรุป เพื่อปกป้องตนเองจิตใต้สำนึกทำหน้าที่สั่งการให้บุคคลรักษา/ การดำรงอยู่ของพฤติกรรมการใช้ยาเสพติด คือ หันกลับไปใช้ยาเสพติดอีกครั้ง และหากบุคคลใดใช้วิธีเหล่านี้ อยู่เป็นประจำ ย่อมนำสู่บุคลิกภาพที่อ่อนแอมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการหลีกเลี่ยงจากความจริง การปลีกตัวอยู่ในโลกของการหลอกลวงทั้งตนเองและผู้อื่น รวมทั้งพัฒนาไปสู่การมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น การโกหก ลักขโมย ขี้เกียจ ขาดการสังคม กระทำในสิ่งที่ไม่เหมาะสม และผิดกฎหมายต่อไป ในท้ายที่สุด จิตใต้สำนึกก็จะสั่งการให้คนติดยาเสพติดประพฤติปฏิบัติ และแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ รวมทั้งมีพฤติกรรมการใช้ยาอย่างต่อเนื่อง เป็นการสั่งการโดยปราศจากความรู้สึกตัวและขาดการควบคุมหรือไม่สามารถควบคุมได้อีกต่อไป จนกว่าจะได้รับการบำบัดรักษาเยียวยาทั้งทางร่างกายและจิตใจ และการพัฒนาบุคลิกภาพไปสู่ความสมดุลที่ดีต่อไป

ยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด

ยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ปี พ.ศ. 2559 ที่ผสมผสานภายในกรอบแผนปฏิบัติการ ๗ ปี พ.ศ. 2559 มี 8 ยุทธศาสตร์ ตามกรอบแผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด พ.ศ. 2558-2562 คือ

1. ยุทธศาสตร์การป้องกันกลุ่มผู้มีโอกาสเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด
2. ยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหายาเสพติดผู้ติดยาเสพติด
3. ยุทธศาสตร์การสร้างและพัฒนาระบบรองรับการคืนคนดีให้สังคม
4. ยุทธศาสตร์การควบคุมตัวยาและผู้ค้ายาเสพติด
5. ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศ
6. ยุทธศาสตร์สร้างสภาพแวดล้อมเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด
7. ยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมภาคประชาชน
8. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการอย่างบูรณาการ

จาก 8 ยุทธศาสตร์หลักสามารถจัดหมวดหมู่ยุทธศาสตร์ที่มีกระบวนการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงสัมพันธ์กันเป็น 4 ด้านด้วยกัน คือ ด้านการป้องกันยาเสพติด ด้านการบำบัดรักษา ยาเสพติด ด้านการปราบปรามยาเสพติด ด้านการบริหารจัดการ

เป้าหมายของยุทธศาสตร์

1. สร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติดให้กับเด็กและเยาวชน ทั้งในและนอกสถานศึกษา กลุ่มผู้ใช้แรงงานและประชาชน โดยทั่วไป
2. พัฒนาระบบและมาตรฐานการบำบัดรักษา การติดตามผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟู ๕ ให้ความช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูให้สามารถกลับไปใช้ชีวิตในสังคมอย่างปกติ
3. ลดการผลิตยาเสพติดในพื้นที่นอกประเทศ และสกัดกั้นการลักลอบลำเลียงนำเข้ายาเสพติดตามช่องทางชายแดน ตลอดจนพื้นที่ในประเทศ
4. ปรามปราม จับกุมการกระทำความผิดคดีร้ายสำคัญ รวมทั้งเครือข่ายการค้าในเรือนจำ ทุกแห่ง โครงสร้างปัญหาเสพติดที่ยังดำรงอยู่

โครงสร้างปัญหาเสพติดด้านตัวคน

ด้านอุปทานยาเสพติด

1. องค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ นักค้ายาเสพติดจากประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งเมียนมา สปป.ลาว และกัมพูชา ยังคงมีบทบาทมาก นอกจากนี้องค์กรอาชญากรรมข้ามชาติยังคงมีบทบาทสำคัญในการบงการการค้ายาเสพติดระหว่างประเทศ กลุ่มผู้ลักลอบลำเลียงที่สำคัญ ได้แก่ กลุ่มม้ง มูเซอ ลีซอ และอาข่า นอกจากนี้ยังมีกลุ่มนักค้าชาวต่างชาติ เช่น กลุ่มนักค้าชาวแอฟริกัน เข้ามาเคลื่อนไหวด้านยาเสพติดในไทย
2. เครือข่ายการค้ายาเสพติดรายสำคัญ ในปี พ.ศ. 2558 สามารถจับกุมคดียาบ้ารายสำคัญ ที่มีของกลางตั้งแต่หนึ่งล้านเม็ดขึ้นไปได้ 17 คดี คดีรายสำคัญที่มีของกลางยาบ้าระดับหนึ่งแสนเม็ด 103 คดี และคดีรายสำคัญที่มีของกลางยาบ้าระดับหมื่นเม็ด 259 คดี แต่เครือข่ายการค้ายาเสพติดรายสำคัญก็ยังคงมีอยู่
3. นักค้าในเรือนจำ ถึงแม้จะได้มีมาตรการเข้มงวดในการตรวจค้นการลักลอบนำโทรศัพท์เข้าเรือนจำ การจู่โจมตรวจค้นเรือนจำ การคัดย้ายนักโทษรายสำคัญ ไปคุมขังที่แดนความมั่นคงสูงสุด การตัดสัญญาณโทรศัพท์
4. เจ้าหน้าที่ของรัฐ การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดทำให้โครงสร้างปัญหาเสพติดมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น
5. นักค้ารายใหม่ในลักษณะของผู้ผันตัวเองจากผู้เสพหรือการเป็นผู้รับจ้างลักลอบลำเลียงยาเสพติด ซึ่งมักถูกจับกุมและมีผู้ทดแทนเกิดขึ้นเสมอ

ด้านอุปสงค์ยาเสพติด

1. ผู้เสพผู้ติดที่ยังไม่เข้าสู่ระบบบำบัดรักษา แม้ว่านโยบายด้านการบำบัดรักษาได้ให้โอกาสแก่ผู้เสพผู้ติดเข้ามาบำบัดรักษา แต่ยังคงมีผู้เสพผู้ติดอีกเป็นจำนวนมากที่ยังไม่เข้าสู่กระบวนการบำบัดรักษา
2. ผู้เสพผู้ติดรายใหม่ กลุ่มหลักที่ใช้ยาเสพติดจะมีอายุระหว่าง 20-24 ปี
3. ผู้เสพผู้ติดซ้ำ
4. กลุ่มเสี่ยง

ข้อมูลทั่วไปของสถานีตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์

สถานีตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์ เป็นสถานีตำรวจขนาดปานกลางที่รับผิดชอบดูแลในระดับตำบล ตั้งอยู่เลขที่ 499 หมู่ที่ 2 ตำบลปากน้ำประแสร์ อำเภอกะเลง จังหวัดระยอง มีเนื้อที่ 5 ไร่ 3 งาน 97 ตารางวา ในส่วนของกำลังพลในปัจจุบันมี พ.ต.อ.สิทธิศักดิ์ วันที เป็นผู้กำกับสถานี และมีนายตำรวจชั้นสัญญาบัตร 19 นาย ชั้นประทวนและพลตำรวจ 39 นาย (ข้อมูล 27 สิงหาคม 2559)

เขตพื้นที่รับผิดชอบมีเนื้อที่ประมาณ 189 ตารางกิโลเมตร แบ่งเขตการปกครองเป็น 4 ตำบล คือ 1. ตำบลปากน้ำประแสร์ 2. ตำบลพังราด 3. ตำบลคลองปูน 4. ตำบลกองดิน

สภาพภูมิประเทศเป็นที่ราบเชิงเขาตลอดไปถึงฝั่งทะเลตะวันออกของอ่าวไทย ทิศเหนือส่วนใหญ่คงสภาพป่าไม้ซึ่งเป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร แม่น้ำพังราด แม่น้ำประแสร์ ทำให้สภาพพื้นที่เหมาะแก่การทำไร่ ทำสวน สมบูรณ์ไปด้วยผลไม้

ลักษณะชุมชนเป็นชุมชนขนาดปานกลาง ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ มีอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก รองลงมา คือ อาชีพรับจ้าง และอาชีพประมง ฐานะความเป็นอยู่ปานกลาง ชุมชนมีความสัมพันธ์ที่ดีกับสถานีตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์

สถานที่สำคัญในพื้นที่กำกับดูแล

1. ร้านทอง	จำนวน 1 แห่ง
2. ร้านสะดวกซื้อ	จำนวน 2 แห่ง
3. โรงงานอุตสาหกรรม	จำนวน 7 แห่ง
4. สถานีบริการน้ำมัน	จำนวน 6 แห่ง
5. ร้านเกมส์/อินเทอร์เน็ต	จำนวน 8 แห่ง
6. ตู้เอทีเอ็ม	จำนวน 7 แห่ง
7. ร้านรับซื้อของเก่า	จำนวน 14 แห่ง
8. อุ้งซ่อมรถ	จำนวน 32 แห่ง

9. สถานที่ท่องเที่ยว จำนวน 5 แห่ง

9.1 ศาลสมเด็จพระหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์

9.2 อนุสรณ์สถานเรือรบหลวงประแส

9.3 ทู้งโปรงทอง

9.4 จุดชมวิวย่านแหลมสน

9.5 จุดชมวิวยะพานประแสสิน

เขตติดต่อ

ทิศเหนือ ติดต่อกับ สถานีตำรวจภูธรแก่งหางแมว จังหวัดจันทบุรี

ทิศใต้ ติดต่อกับชายฝั่งทะเลอ่าวไทย

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ สถานีตำรวจภูธรนายายอาม จังหวัดจันทบุรี

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ สถานีตำรวจภูธรแกลง จังหวัดระยอง

ข้อมูลผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดในเขตสถานีตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์

ในเดือนเมษายน พ.ศ. 2559 มีผู้เสพยาที่จับได้จำนวน 7 คน ผู้ครอบครองยาเสพติด 2 คน

ในเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2559 มีผู้เสพยาที่จับได้จำนวน 16 คน ผู้ครอบครองยาเสพติด 3 คน

ในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2559 มีผู้เสพยาที่จับได้จำนวน 17 คน ผู้ครอบครองยาเสพติด 3 คน

ในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2559 มีผู้เสพยาที่จับได้จำนวน 12 คน ผู้ครอบครองยาเสพติด 4 คน

ในเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2559 มีผู้เสพยาที่จับได้จำนวน 18 คน ผู้ครอบครองยาเสพติด 6 คน

(สถานีตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์, 2559), (ข้อมูล ณ วันที่ 4 กันยายน 2559)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สันทัด เพชรน้อย (2551, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง พัฒนาการมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของผู้นำท้องถิ่นในตำบลท่าข้าม อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร เป็นการวิจัยและพัฒนาโดยมีวัตถุประสงค์ ได้แก่ เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคในการมีส่วนร่วมของผู้นำท้องถิ่นในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เพื่อพัฒนาการมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของผู้นำท้องถิ่น เพื่อประเมินรูปแบบการพัฒนาการมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของผู้นำท้องถิ่นในตำบลท่าข้าม อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นผู้นำท้องถิ่นในเขตตำบลท่าข้าม อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร รวม 90 คน มีขั้นตอนการวิจัย 3 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ขั้นพัฒนาการมีส่วนร่วม และขั้นประเมินรูปแบบการพัฒนาการมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในท้องถิ่นที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้น เครื่องมือการวิจัย ประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างและปัญหาอุปสรรค

ในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด แบบบันทึกผลการประชุมเชิงปฏิบัติการการมีส่วนร่วม
 ในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และแบบประเมินการพัฒนาการมีส่วนร่วมในการป้องกัน
 และปราบปรามยาเสพติดของผู้นำท้องถิ่น ผลการวิจัยพบว่า 1. ปัญหาอุปสรรคการมีส่วนร่วม
 ในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของผู้นำท้องถิ่น ได้แก่ ปัญหาการมีส่วนร่วมในการประชุม
 ปัญหาการมีส่วนร่วมในการกำหนดกฎระเบียบ ข้อบังคับ เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
 ปัญหาการมีส่วนร่วมปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และปัญหาการมีส่วนร่วม
 ในกิจกรรมอื่น ๆ เช่น กิจกรรมสำคัญทางศาสนา และวันสำคัญทางประเพณี วัฒนธรรม
 2. การพัฒนาการมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของผู้นำท้องถิ่นที่ต้องดำเนินการ
 คือ กิจกรรมการมีส่วนร่วมในการประชุม 5 กิจกรรม กิจกรรมการมีส่วนร่วมในการกำหนดกฎระเบียบ
 ข้อบังคับเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด 5 กิจกรรม กิจกรรมการมีส่วนร่วม
 ในการปฏิบัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด 8 กิจกรรม และกิจกรรมการมีส่วนร่วมอื่น ๆ
 2 กิจกรรม 3. ผลการประเมินรูปแบบพัฒนาการมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
 ของผู้นำท้องถิ่น โดยผู้เชี่ยวชาญเฉพาะเรื่อง มีความเหมาะสมที่ค่าดัชนี ความสอดคล้องเท่ากับ 0.94
 ซึ่งถือว่ารูปแบบการพัฒนาการมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของผู้นำท้องถิ่น
 ที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้นมีความเหมาะสม

วิเชียร สว่างแจ้ง (2545, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การประเมินเกี่ยวกับปัญหาการนำนโยบาย
 การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจร่มเกล้าและสถานีตำรวจนครบาลพระ โขนง
 ไปปฏิบัติ โดยศึกษาทั้งปัญหา ระดับของปัญหา และปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์ระหว่าง
 คุณสมบัติส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลร่มเกล้า และเจ้าหน้าที่ตำรวจ
 สถานีตำรวจนครบาลพระ โขนง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับชั้น อัตราเงินเดือน ระยะเวลา
 การปฏิบัติงาน สถานีตำรวจที่สังกัดกับการประเมินปัญหาการนำนโยบายการป้องกันและปราบปราม
 ยาเสพติดไปปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่าง คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาลร่มเกล้า และเจ้าหน้าที่
 ตำรวจสถานีตำรวจสถานีตำรวจนครบาลพระ โขนง จำนวน 140 คน ได้ใช้วิธีการเลือกตัวอย่าง
 แบบบังเอิญ(Accidental sampling) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล
 ผลการวิจัยพบว่า 1. เจ้าหน้าที่ตำรวจประเมินปัญหาการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยา
 เสพติดของสถานีตำรวจนครบาลร่มเกล้าและสถานีตำรวจนครบาลพระ โขนงไปปฏิบัติ
 อยู่ในระดับสูงและปานกลาง 2. ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัติส่วนบุคคล
 กับการประเมินปัญหาการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจนครบาล
 ร่มเกล้าและสถานีตำรวจนครบาลพระ โขนงไปปฏิบัติ พบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทาง
 สถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ระหว่างตัวแปรอิสระ 2 ตัว จากการศึกษาทั้งหมด 7 ตัว ได้ แก่ ระดับชั้น

และสถานีตำรวจที่สังกัด ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยอื่น ๆ คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อัตราเงินเดือน และระยะเวลาการปฏิบัติงานนั้น ไม่มีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สำราญ นวลมา (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ที่ใช้ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบัน โดยใช้วิธีการวิจัยสำรวจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เลือกรจากเจ้าหน้าที่ ตำรวจในสถานีตำรวจของกองบังคับการตำรวจนครบาล 5 จำนวน 300 คน และใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการวิจัยสรุปได้ว่า 1. ความเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในกลุ่มสายงานป้องกันและปราบปรามที่มีต่อแนวทางในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ในภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก 2. เจ้าหน้าที่ตำรวจในกลุ่มสายงานป้องกันและปราบปราม ที่มีคุณลักษณะส่วนบุคคลต่างกัน มีความเห็นไม่แตกต่างกันเกี่ยวกับแนวทางในการป้องกัน และปราบปรามยาเสพติด 3. ความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเอื้อต่อการปฏิบัติงานในด้านเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ความร่วมมือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และด้านสายลับ มีความสัมพันธ์กับความเห็นต่อแนวทางในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดและความสัมพันธ์ อยู่ในระดับน้อยมาก

อุบล หมุดธรรม (2545, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง กลไกทางสังคมที่มีศักยภาพในการป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน ซึ่งพบว่ากลไกทางสังคมที่มีศักยภาพใช้ได้ผลมากที่สุด คือ ความสัมพันธ์ของคนในชุมชน ชุมชนจะช่วยกันควบคุมพฤติกรรมสมาชิกของชุมชนไม่ให้มีการกระทำ ในสิ่งที่ไม่เหมาะสม เช่น การชู้ชบนิินทา ซึ่งเป็นการแสดงว่าชุมชนมนยอมรับกลไกที่สำคัญ รongลงมา คือ การอบรมนิสัย เลี้ยงดูของครอบครัว เพื่อให้เป็นสมาชิกที่ดีของครัวเรือนและสังคม เพื่อให้เกิดที่สำนึกที่จะประพฤติปฏิบัติให้เป็นที่ยอมรับของคนในสังคม แต่กลไกนี้จะสามารถใช้เฉพาะ ครอบครัวของตนเท่านั้น การป้องกันในระดับชุมชน วิธีชีวิตจึงเป็นกลไกที่มีศักยภาพมากกว่ากลไก ทางสังคมอื่น ๆ ที่มีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติดก็เป็นเพียงการทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับ มอบหมาย

นภิสพร พลະปัญญา (2550, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพการดำเนินมาตรการ ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานบริการ: กรณีศึกษาสถานบริการหอพักในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จากการศึกษาพบว่า การดำเนินการมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ในสถานประกอบการหอพักบรรลุผลปานกลาง โดยทั้งผู้ประกอบการและผู้พักอาศัยในหอพัก มีความเห็นพ้องกันว่า หอพักทุกแห่งได้มีการสอดส่อง ควบคุม ดูแล ไม่ให้พนักงานที่ทำงานในหอพัก ของตนเข้าไปมั่วสุมกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในบริเวณหอพักเป็นอย่างดี หอพักในเขต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ได้เข้ามายื่นขออนุญาตเพิ่มขึ้น และหอพักทุกแห่งมีการพิจารณา ตรวจสอบประวัติหรือพฤติกรรมผู้พักอาศัยเป็นประจำ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในเขตพื้นที่ตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์ อำเภอกาญจนบุรี จังหวัดระยอง และเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์ อำเภอกาญจนบุรี จังหวัดระยอง จำแนกตามอายุ อาชีพ พื้นที่อยู่อาศัย โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ประชาชนตามทะเบียนราษฎรในเขตพื้นที่ ตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์ อำเภอกาญจนบุรี จังหวัดระยอง ตำบลปากน้ำประแสร์ จำนวน 6,668 คน ตำบลพังราด จำนวน 6,815 คน ตำบลคลองปูน จำนวน 7,582 คน และตำบลกองดิน จำนวน 8,220 คน รวม 29,285 คน (อำเภอกาญจนบุรี จังหวัดระยอง, 2559)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย ประชาชนตามทะเบียนราษฎร ในเขตพื้นที่ตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์ อำเภอกาญจนบุรี จังหวัดระยอง ประกอบด้วย ตำบลปากน้ำประแสร์ ตำบลพังราด ตำบลคลองปูน ตำบลกองดิน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 393 คน ซึ่งได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (บุญธรรม กิจปริดาภิวัตน์ 2546, หน้า 9) ดังนี้

2.1 กำหนดหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม โดยหลักการคำนวณของ Yamane ดังสูตรต่อไปนี้

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

เมื่อ

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งกำหนดให้เท่ากับ 0.05

โดยแทนค่าลงในสูตรดังนี้

$$n = \frac{29,285}{1+29,285(0.05)^2}$$

$$n = 395$$

ดังนั้น ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เท่ากับ 395 คน

2.2 หาจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการสุ่มในแต่ละตำบล โดยใช้การสุ่มตามชั้นภูมิตามสัดส่วน (Proportional sampling) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$\text{จำนวนตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม/ชั้น} = \frac{\text{จำนวนตัวอย่างทั้งหมด} \times \text{จำนวนประชากรในแต่ละกลุ่มชั้น}}{\text{จำนวนประชากรทั้งหมด}}$$

ดังนั้น ได้การสุ่มตัวอย่างจากกลุ่มตัวอย่างในแต่ละตำบล ดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

เขตพื้นที่	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
ตำบลปากน้ำประแสร์	6,668	90
ตำบลพังราด	6,815	92
ตำบลคลองปูน	7,582	102
ตำบลกองดิน	8,220	111
รวม	29,285	395

หมายเหตุ: ทะเบียนราษฎร อำเภอแกลง

3. จากนั้นทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) โดยการจับฉลากประชากรตามทะเบียนราษฎร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ใช้รวบรวมข้อมูลความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจรพภปากน้ำประแสร์ อำเภอแกลง จังหวัดระยอง โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อายุ อาชีพ พื้นที่อยู่อาศัย การศึกษา รายได้ต่อเดือน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจรพภปากน้ำประแสร์ อำเภอแกลง จังหวัดระยอง แบ่งเป็น 3 ด้าน

1. ด้านการป้องกันยาเสพติด
2. ด้านการปราบปรามยาเสพติด
3. ด้านการบำบัดฟื้นฟู

โดยมีเกณฑ์การตรวจให้คะแนนดังนี้

มีความคิดเห็นระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	4 คะแนน
มีความคิดเห็นระดับเห็นด้วย	ให้	3 คะแนน
มีความคิดเห็นระดับไม่เห็นด้วย	ให้	2 คะแนน
มีความคิดเห็นระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1 คะแนน

ตอนที่ 3 เป็นข้อคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการให้เจ้าหน้าที่ตำรวจปรับปรุง โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

แบบสอบถามฉบับนี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

ศึกษาข้อมูลจากแนวคิด ทฤษฎี และเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อในส่วนดังกล่าวมาสร้างเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบเลือกตอบ (Checklist) เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย อายุ อาชีพ เขตพื้นที่อาศัย การศึกษา รายได้ต่อเดือน

ส่วนที่ 2 เป็นมาตรวัดแบบให้คะแนน (Rating scale) เกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์ อำเภอแกลง จังหวัดระยอง ด้านการป้องกันยาเสพติด ด้านการปราบปรามยาเสพติด ด้านการบำบัดฟื้นฟูผู้ติดยา เพื่อประเมินความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์ อำเภอแกลง จังหวัดระยอง ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนตามความคิดเห็นดังนี้

ระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	4 คะแนน
ระดับเห็นด้วย	ให้	3 คะแนน
ระดับไม่เห็นด้วย	ให้	2 คะแนน
ระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1 คะแนน

1. ในการสร้างแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบ คือ ดร.นันทวัน อินทชาติ, อาจารย์ ดร.อุษณกร ทาวะรัมย์ และอาจารย์ลือชัย วงษ์ทอง เพื่อตรวจสอบเนื้อหาของแบบสอบถามให้ถูกต้องตามแนวทางของการศึกษาความคิดเห็นของประชาชน

ที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์ อำเภอกะเลง จังหวัดระยอง ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเที่ยงตรงในเนื้อหา

2. นำแบบสอบถามที่ได้แก้ไขในเบื้องต้นไปทดลองใช้กับประชาชนในเขตพื้นที่ ตำรวจภูธรแกลง จำนวน 30 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Coefficient alpha) ซึ่งผลปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นรวม แบบสอบถาม ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือ (Reliability) ของแบบสอบถาม

แบบทดสอบ	จำนวนข้อคำถาม	ค่าความน่าเชื่อถือ
1. ด้านการป้องกันยาเสพติด	7	0.744
2. ด้านการปราบปรามยาเสพติด	5	0.815
3. ด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยา	7	0.901
รวม	19	0.856

3. นำแบบสอบถามผ่านการทดสอบ และปรับปรุงเพื่อความสมบูรณ์อีกครั้งไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนเขตพื้นที่ตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์ อำเภอกะเลง จังหวัดระยอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามถึงประชาชนในเขตพื้นที่ตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์ อำเภอกะเลง จังหวัดระยอง โดยตรง โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้ คือ นำแบบสอบถาม 395 ชุด ไปทำการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มประชากรที่ศึกษา โดยผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถาม และเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเองได้จำนวน 395 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

เกณฑ์การแปลผล

เมื่อรวบรวมข้อมูลและแจกแจงความถี่แล้ว นำข้อมูลมาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของกลุ่มตัวอย่าง (ลือชัย วงษ์ทอง, 2550, หน้า 69) ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

$$\text{ช่วงกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด}-\text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้นที่ต้องการ}}$$

$$= \frac{4-1}{4}$$

$$= 0.75$$

ระดับคะแนนเฉลี่ย ระดับความคิดเห็นที่มีต่องานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
คะแนนเฉลี่ย 3.26-4.00 การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจด้านการป้องกันปราบปรามยา
เสพติดอยู่ในระดับดี

คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.25 การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจด้านการป้องกันปราบปรามยา
เสพติดอยู่ในระดับค่อนข้างดี

คะแนนเฉลี่ย 1.76-2.50 การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจด้านการป้องกันปราบปรามยา
เสพติดอยู่ในระดับค่อนข้างไม่ดี

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.75 การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจด้านการป้องกันปราบปรามยา
เสพติดอยู่ในระดับไม่ดี

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ตอน คือ ข้อมูลทั่วไป
ของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อมูลความคิดเห็นของประชาชนในเขตสถานีตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์
อำเภอแกลง จังหวัดระยอง โดยวิธีการประมวลผลค่าทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยเลือกใช้สถิติในการวิเคราะห์เพื่อให้สอดคล้อง
กับลักษณะของข้อมูลและตอบวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อายุ อาชีพ พื้นที่อยู่อาศัย การศึกษา
รายได้ต่อเดือน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าความถี่ และร้อยละ
2. ข้อมูลความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามของสถานีตำรวจภูธร
ปากน้ำประแสร์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. ใช้การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย เพื่อหาความแตกต่างทางความคิดเห็นจำแนกตามอายุ อาชีพ
พื้นที่อยู่อาศัยที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามของสถานีตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์
ด้วยสถิติ One-way ANOVA

บทที่ 4

ผลการวิจัย

วิเคราะห์ข้อมูลจากเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์ อำเภอกาญจนบุรี จังหวัดระยอง” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชน ตาม อายุ อาชีพ พื้นที่อยู่อาศัย รายได้ต่อเดือน ต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์ อำเภอกาญจนบุรี จังหวัดระยอง จำนวน 395 คน ผู้วิจัยขอนำเสนอข้อมูลตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ อาชีพ พื้นที่อยู่อาศัย รายได้ต่อเดือน

สถานภาพส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อายุ		
18-25 ปี	74	18.73
26-35 ปี	129	32.66
36-45 ปี	121	30.63
46-55 ปี	52	13.16
56 ปีขึ้นไป	19	4.81
อาชีพ		
เกษตรกร	76	19.24
รับจ้างทั่วไป	184	46.58
ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว	98	24.81

ตารางที่ 3 (ต่อ)

สถานภาพส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อาชีพ		
รับราชการ	22	5.57
รัฐวิสาหกิจ	3	0.76
อื่น ๆ (แม่บ้าน, นักศึกษา)	12	3.04
พื้นที่อยู่อาศัย		
ตำบลปากน้ำประแสร์	90	22.78
ตำบลพังราด	92	23.29
ตำบลคลองปูน	102	25.82
ตำบลทองดิน	111	28.10
การศึกษา		
ประถมศึกษา	87	22.03
มัธยมศึกษาตอนต้น	101	25.57
มัธยมศึกษาตอนปลาย	137	34.68
ปริญญาตรี	65	16.46
สูงกว่าปริญญาตรี	5	1.27
รายได้ต่อเดือน		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	104	26.60
10,000-15,000 บาท	139	35.55
15,001-20,000 บาท	101	25.83
20,001 บาทขึ้นไป	47	12.02
รวม	395	100.00

จากตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อายุ 26-35 ปี มากที่สุด ร้อยละ 32.7 รองลงมา คือ อายุ 36-45 ปี อายุ 18-25 ปี อายุ 46-55 ปี และอายุ 56 ปีขึ้นไป ร้อยละ 30.6, 18.7, 13.2 และ 4.8 ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ร้อยละ 46.6 รองลงมา คือ อาชีพค้าขาย, อาชีพเกษตรกรรม, อาชีพรับราชการ, อาชีพอื่น ๆ (แม่บ้าน, นักศึกษา) และอาชีพรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 24.8, 19.2,

5.6, 3.0 และ 0.8 ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลกองดิน ร้อยละ 28.1 รองลงมา คือ ตำบลคลองปูน ตำบลพังราด และตำบลปากน้ำประแสร์ คิดเป็นร้อยละ 25.8, 23.3, และ 22.8 ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 34.7 รองลงมา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น, ระดับประถมศึกษา, ระดับปริญญาตรี และระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 25.6, 22.0, 16.5 และ 1.3 ตามลำดับ และโดยส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 10,000-15,000 บาท ร้อยละ 35.2 รองลงมา คือ รายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท, รายได้ 15,001-20,000 บาท และรายได้ 20,001 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 26.3, 25.6 และ 11.9 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่

ตารางที่ 4 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานป้องกันยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ (N = 395)

การปฏิบัติงาน	จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็น				\bar{X}	SD	ระดับการปฏิบัติงาน	อันดับ
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง				
ด้านการป้องกันยาเสพติด								
1. มีการจัดตรวจจุดสกัดเพื่อค้นหายาเสพติดอย่างสม่ำเสมอ	199 (50.38)	182 (46.08)	10 (2.53)	4 (1.01)	3.46	0.60	ระดับดี	1
2. มีการออกตรวจพื้นที่ที่เป็นแหล่งมั่วสุมของกลุ่มวัยรุ่นอย่างสม่ำเสมอ เช่น ร้านซอมมอเตอร์ไซค์ ร้านเกมส์ แถบป่าชายเลน เป็นต้น	184 (46.58)	189 (47.85)	18 (4.56)	4 (1.01)	3.40	0.62	ระดับดี	2
3. มีการออกตรวจสถานบันเทิง สถานบริการอย่างสม่ำเสมอ เช่น ร้านคาราโอเกะ ร้านอาหาร เป็นต้น	169 (42.78)	184 (46.58)	36 (9.11)	6 (1.52)	3.31	0.69	ระดับดี	7
4. เจ้าหน้าที่ตำรวจมีการปฏิบัติงานในเชิงรุกโดยการเข้าพบปะประชาชน เพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับผู้เสพยาเสพติดในพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ เช่น ตรวจปัสสาวะในสวนยาง	190 (48.10)	172 (43.54)	26 (6.58)	7 (1.77)	3.38	0.68	ระดับดี	4

ตารางที่ 4 (ต่อ)

การปฏิบัติงาน	จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็น				\bar{X}	SD	ระดับการปฏิบัติงาน	อันดับ
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง				
5. เจ้าหน้าที่ตำรวจให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนอย่างสม่ำเสมอ	175 (44.30)	186 (47.09)	29 (7.34)	5 (1.27)	3.34	0.67	ระดับดี	6
6. เจ้าหน้าที่ตำรวจส่งเสริมและให้ความรู้ในวิธีการแก้ปัญหายาเสพติดในชุมชนที่ถูกต้อง	199 (50.38)	160 (40.51)	32 (8.10)	4 (1.01)	3.40	0.68	ระดับดี	3
7. เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ชี้แนวทางและมาตรการการดำเนินแก้ไขปัญหากลุ่มผู้เสพยา ผู้ติด และกลุ่มผู้ค้าในชุมชนอย่างเหมาะสม	187 (47.34)	169 (42.78)	31 (7.85)	8 (2.03)	3.35	0.71	ระดับดี	5
ภาพรวม					3.37	0.48	ระดับดี	

จากตารางที่ 4 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของประชาชนด้านการป้องกันยาเสพติด พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ในภาพรวม อยู่ในระดับที่ดี มีค่าเฉลี่ย 3.37 (SD = 0.48) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของการปฏิบัติงาน พบว่า

ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการการจัดตรวจจุดสกัดเพื่อค้นหายาเสพติดอย่างสม่ำเสมอเป็นอันดับ 1 อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย 3.46 (SD = 0.60) รองลงมา คือ การออกตรวจพื้นที่ที่เป็นแหล่งมั่วสุมของกลุ่มวัยรุ่นอย่างสม่ำเสมอ เช่น ร้านซ่อมมอเตอร์ไซค์ ร้านเกมส์ แล่นป่าชายเลน เป็นต้น มีค่าเฉลี่ย 3.40 (SD = 0.62) เจ้าหน้าที่ตำรวจส่งเสริมและให้ความรู้ในวิธีการแก้ปัญหายาเสพติดในชุมชนที่ถูกต้อง มีค่าเฉลี่ย 3.40 (SD = 0.68) เจ้าหน้าที่ตำรวจมีการปฏิบัติงานในเชิงรุก โดยการเข้าพบปะประชาชนเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับผู้เสพยาเสพติดในพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ เช่น ตรวจปัสสาวะในสวนยาง มีค่าเฉลี่ย 3.38 (SD = 0.68) เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ชี้แนวทางและมาตรการการดำเนินแก้ไขปัญหากลุ่มผู้เสพยา ผู้ติด และกลุ่มผู้ค้าในชุมชนอย่างเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 3.35 (SD = 0.71) เจ้าหน้าที่ตำรวจให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนอย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ย 3.34 (SD = 0.67) และลำดับสุดท้าย คือ การออกตรวจสถานบันเทิงสถานบริการอย่างสม่ำเสมอ เช่น ร้านคาราโอเกะ ร้านอาหาร เป็นต้น มีค่าเฉลี่ย 3.31 (SD = 0.69)

ตารางที่ 5 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ (N = 395)

การปฏิบัติงาน	จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็น				\bar{X}	SD	ระดับการปฏิบัติงาน	อันดับ
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง				
ด้านการปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่	185	180	23	5	3.39	0.65	ระดับดี	4
1. เจ้าหน้าที่ตำรวจมีการปราบปรามยาเสพติดอย่างเข้มงวดกวดขันเอาจริงเอาจัง	(46.84)	(45.57)	(5.82)	(1.27)				
2. เจ้าหน้าที่ตำรวจมีการจับกุมผู้ค้าและผู้เสพยาเสพติดอย่างสม่ำเสมอ	200	166	22	7	3.42	0.67	ระดับดี	2
(50.63)	(42.03)	(5.57)	(1.77)					
3. มีการจับกุมเครือข่ายที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด เช่น จับคนเสพยาเพื่อตามจับผู้จำหน่ายอย่างต่อเนื่อง	216	140	31	8	3.43	0.72	ระดับดี	1
(54.68)	(35.44)	(7.85)	(2.03)					
4. เจ้าหน้าที่ตำรวจร่วมมือกับชุมชนในการลงพื้นที่จับกุมผู้ค้ายาเสพติดตามแหล่งมั่วสุมของชุมชนอย่างสม่ำเสมอ	179	182	28	6	3.35	0.68	ระดับดี	5
(45.32)	(46.08)	(7.09)	(1.52)					
5. เจ้าหน้าที่ตำรวจร่วมกับชุมชนในการค้นหาผู้ติดยาเสพติดเพื่อทำให้ชุมชนเป็นชุมชนที่ปลอดภัยจากยาเสพติด	199	164	28	4	3.41	0.66	ระดับดี	3
(50.38)	(41.52)	(7.09)	(1.01)					
ภาพรวม					3.39	0.52	ระดับดี	

จากตารางที่ 5 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ พบว่า ประชาชนมีความเห็นต่อการปฏิบัติงานปราบปรามยาเสพติดในภาพรวม อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย 3.39 (SD = 0.52) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ประชาชนมีความเห็นในเรื่องมีการจับกุมเครือข่ายที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด เช่น จับคนเสพยาเพื่อตามจับผู้จำหน่ายอย่างต่อเนื่อง เป็นอันดับ 1 อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย 3.43 (SD = 0.42) รองลงมาเจ้าหน้าที่ตำรวจมีการจับกุมผู้ค้าและผู้เสพยาเสพติดอย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ย 3.42 (SD = 0.67) เจ้าหน้าที่ตำรวจร่วมกับชุมชนในการค้นหาผู้ติดยาเสพติด เพื่อทำให้ชุมชนเป็นชุมชนที่ปลอดภัยจากยาเสพติด มีค่าเฉลี่ย 3.41 (SD = 0.46) เจ้าหน้าที่ตำรวจมีการปราบปรามยาเสพติดอย่างเข้มงวด

กวดขันเอาจริงเอาจัง มีค่าเฉลี่ย 3.39 (SD = 0.65) และลำดับสุดท้าย คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจร่วมมือกับชุมชนในการลงพื้นที่จับกุมผู้ค้ายาเสพติดตามแหล่งมั่วสุมของชุมชนอย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ย 3.35 (SD = 0.68)

ตารางที่ 6 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานด้านบำบัดฟื้นฟูของเจ้าหน้าที่ (N = 395)

การปฏิบัติงาน	จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็น				\bar{X}	SD	ระดับการปฏิบัติงาน	อันดับ
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง				
ด้านการบำบัดฟื้นฟู								
1. เจ้าหน้าที่ตำรวจร่วมกับชุมชนในการค้นหาผู้เสพยาเสพติดเพื่อนำไปบำบัดอย่างสม่ำเสมอ	136 (34.43)	218 (55.19)	35 (8.86)	6 (1.52)	3.23	0.66	ระดับดี	6
2. เจ้าหน้าที่ตำรวจให้ความสำคัญกับผู้ติดยาเสพติดในฐานะผู้ป่วย	197 (49.87)	147 (37.22)	44 (11.14)	7 (1.77)	3.35	0.74	ระดับดี	4
3. เจ้าหน้าที่ตำรวจให้ความรู้กับผู้ติดยาเสพติดและชุมชนเกี่ยวกับวิธีการในเลิกยาในชุมชนอย่างสม่ำเสมอ	210 (53.16)	138 (34.94)	37 (9.37)	10 (2.53)	3.39	0.76	ระดับดี	2
4. เจ้าหน้าที่ตำรวจให้ข้อมูลกระบวนการและสถานที่ในการบำบัดฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดในพื้นที่อาศัยของท่านอย่างสม่ำเสมอ	147 (37.22)	201 (50.89)	29 (7.34)	18 (4.56)	3.21	0.76	ระดับดี	7
5. เจ้าหน้าที่ตำรวจติดตาม/ดูแลผู้ที่ผ่านกระบวนการบำบัดแล้วเพื่อไม่ให้กลับไปติดยาซ้ำอีกอย่างสม่ำเสมอ	199 (50.38)	148 (37.47)	36 (9.11)	12 (3.04)	3.35	0.77	ระดับดี	5
6. เจ้าหน้าที่ตำรวจมีการณรงค์ให้ครอบครัวที่มีผู้เสพยาเข้ารับการบำบัดฟื้นฟูอย่างต่อเนื่อง	218 (55.19)	149 (37.72)	24 (6.08)	4 (1.01)	3.44	0.65	ระดับดี	1
7. มีการตรวจหาสารเสพติดผู้มีพฤติกรรมเกี่ยวกับยาเสพติด เช่น ผู้เคยต้องโทษด้านยาเสพติดมาก่อนอย่างสม่ำเสมอ	180 (45.57)	182 (46.08)	19 (4.81)	12 (3.04)	3.35	0.71	ระดับดี	3
ภาพรวม					3.33	0.57	ระดับดี	

จากตารางที่ 6 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงมาตรฐานของความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยา พบว่า ประชาชนมีความต่อการปฏิบัติงานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาของเจ้าหน้าที่ในภาพรวม อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย 3.33 (SD = 0.57) เมื่อพิจารณาเป็นรายได้ของการปฏิบัติงาน พบว่า

ประชาชนมีความคิดต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจมีการรณรงค์ให้ครอบครัวที่มีผู้เสพเข้ารับการรักษาบำบัดฟื้นฟูอย่างต่อเนื่อง เป็นอันดับ 1 อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย 3.44 (SD = .65) รองลงมา คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจให้ความรู้กับผู้ติดยาเสพติดและชุมชนเกี่ยวกับวิธีการในเลิกยาในชุมชนอย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ย 3.39 (SD = 0.76) มีการตรวจหาสารเสพติดผู้มีพฤติกรรมเกี่ยวกับยาเสพติด เช่น ผู้เคยต้องโทษด้านยาเสพติดมาก่อนอย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ย 3.35 (SD = 0.71) เจ้าหน้าที่ตำรวจให้ความสำคัญกับผู้ติดยาเสพติดในฐานะผู้ป่วย มีค่าเฉลี่ย 3.35 (SD = 0.74) เจ้าหน้าที่ตำรวจติดตาม/ดูแลผู้ที่ผ่านกระบวนการบำบัดแล้ว เพื่อไม่ให้กลับไปติดยาซ้ำอีกอย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ย 3.35 (SD = 0.77) เจ้าหน้าที่ตำรวจร่วมกับชุมชนในการค้นหาผู้เสพยาเสพติด เพื่อนำไปบำบัดอย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ย 3.23 (SD = 0.66) และลำดับสุดท้าย คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจให้ข้อมูลกระบวนการและสถานที่ในการบำบัดฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดในพื้นที่อาศัยของท่านอย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ย 3.21 (SD = 0.76)

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

การศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์ อำเภอแกลง จังหวัดระยอง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับดี ซึ่งผลผลการศึกษาอาจจะขึ้นอยู่กับลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังนั้น ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์ ผลการทดสอบสมมติฐานดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์ อำเภอแกลง จังหวัดระยองแตกต่างกัน

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบอายุกับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

อายุ	\bar{X}	SD
18-25 ปี	3.17	0.65
26-35 ปี	3.41	0.37
36-45 ปี	3.40	0.43
46-55 ปี	3.35	0.47
56 ปีขึ้นไป	3.48	0.52

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบความ
แตกต่างของระดับความคิดเห็นในการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
ของเจ้าหน้าที่ตำรวจกับกลุ่มอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4	3.39	0.849	3.73**	0.00
ภายในกลุ่ม	386	87.77	0.227		
รวม	390	91.17			

** $p \leq .01$

จากตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ของความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของประชาชน โดยจำแนกตาม
อายุ พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกันความคิดเห็นในการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
ของเจ้าหน้าที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

และได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post hoc) ด้วยวิธีของ LSD ต่อ ได้ผลการวิเคราะห์
ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post hoc) ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงาน ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ จำแนกตามอายุ

อายุ	\bar{X}	18-25 ปี	26-35 ปี	36-45 ปี	46-55 ปี	56 ปีขึ้นไป
18-25 ปี	3.17		-0.24*	-0.23*	-0.17*	-0.30*
26-35 ปี	3.41			0.01	0.06	-0.06
36-45 ปี	3.40				0.05	-0.07
46-55 ปี	3.35					-0.13
56 ปีขึ้นไป	3.48					

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 9 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการทดสอบของ LSD พบว่า ประชาชนที่อายุ 18-25 ปี มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ แตกต่างกับประชาชนที่อายุ 26-35 ปี, 36-45 ปี 46-55 ปี และ 56 ปีขึ้นไป โดยพบว่า ประชาชนที่อายุ 18-25 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจน้อยกว่าประชาชนที่อายุ 26-35 ปี 36-45 ปี 46-55 ปี 56 ปีขึ้นไป

สมมติฐานที่ 2 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์ อำเภอกะเลง จังหวัดระยอง แตกต่างกัน

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบอาชีพกับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

อาชีพ	\bar{X}	SD
เกษตรกร	3.44	0.53
รับจ้างทั่วไป	3.31	0.48
ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว	3.45	0.36
รับราชการ	3.39	0.50

ตารางที่ 10 (ต่อ)

อาชีพ	\bar{X}	SD
รัฐวิสาหกิจ	3.00	0.00
อื่น ๆ (แม่บ้าน, นักศึกษา)	2.92	0.66

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นในการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจกับกลุ่มอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5	4.41	0.88	3.91**	0.00
ภายในกลุ่ม	385	86.76	0.22		
รวม	390	91.17			

** $p \leq .01$

จากตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของประชาชน โดยจำแนกตามอาชีพ พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน ความคิดเห็นในการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

และได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post hoc) ด้วยวิธีของ LSD ต่อ ได้ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post hoc) ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	\bar{X}	เกษตรกร	รับจ้างทั่วไป	ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว	รับราชการ	รัฐวิสาหกิจ	อื่น ๆ (แม่บ้าน, นักศึกษา)
เกษตรกร	3.44		0.12	-0.00	0.05	0.44	0.52*
รับจ้างทั่วไป	3.31			-0.13*	-0.07	0.31	0.39*
ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว	3.45				0.06	0.45	0.53

ตารางที่ 12 (ต่อ)

อาชีพ	\bar{X}	เกษตรกร	รับจ้างทั่วไป	ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว	รับราชการ	รัฐวิสาหกิจ	อื่น ๆ (แม่บ้าน, นักศึกษา)
รับราชการ	3.39					0.39	0.47*
รัฐวิสาหกิจ	3.00						0.07
อื่น ๆ (แม่บ้าน, นักศึกษา)	2.92						

* $p \leq .05$

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบของ LSD พบว่า ประชาชนที่ประกอบอาชีพเกษตรกร มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ แตกต่างกับประชาชนที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ (แม่บ้าน, นักศึกษา) โดยพบว่า ประชาชนที่ประกอบอาชีพเกษตรกร มีระดับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ มากกว่าประชาชนที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ (แม่บ้าน, นักศึกษา)

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบของ LSD พบว่า ประชาชนที่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ แตกต่างกับประชาชนที่ประกอบอาชีพค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว โดยพบว่า ประชาชนที่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปมีระดับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ น้อยกว่าประชาชนที่ประกอบอาชีพค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบของ LSD พบว่า ประชาชนที่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ แตกต่างกับประชาชนที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ (แม่บ้าน, นักศึกษา) โดยพบว่า ประชาชนที่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป มีระดับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ มากกว่าประชาชนที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ (แม่บ้าน, นักศึกษา)

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบของ LSD พบว่า ประชาชนที่ประกอบอาชีพรับราชการ มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ แตกต่างกับประชาชนที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ (แม่บ้าน, นักศึกษา) โดยพบว่า ประชาชนที่ประกอบอาชีพรับราชการ มีระดับความคิดเห็น

ต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ มากกว่าประชาชน
ที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ (แม่บ้าน, นักศึกษา)

สมมติฐานที่ 3 ประชาชนที่มีพื้นที่อยู่อาศัยต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงาน
ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์ อำเภอแกลง จังหวัดระยอง
แตกต่างกัน

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบพื้นที่อยู่อาศัยกับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

พื้นที่อยู่อาศัย	\bar{X}	SD
ตำบลปากน้ำประแสร์	3.44	0.32
ตำบลพังราด	3.26	0.63
ตำบลคลองปูน	3.20	0.52
ตำบลคลองดิน	3.52	0.32

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบ
ความแตกต่างของระดับความคิดเห็นในการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
ของเจ้าหน้าที่ตำรวจกับกลุ่มพื้นที่อยู่อาศัยของผู้ตอบแบบสอบถาม

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3	6.70	2.23	10.23**	0.00
ภายในกลุ่ม	387	84.46	0.21		
รวม	390	91.17			

** $p \leq .01$

จากตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ของความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของประชาชน โดยจำแนกตาม
พื้นที่อยู่อาศัย พบว่า ประชาชนที่มีพื้นที่อยู่อาศัยต่างกัน ความคิดเห็นในการปฏิบัติงานป้องกัน
และปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

และได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post hoc) ด้วยวิธีของ LSD ต่อ ได้ผลการวิเคราะห์ ดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post hoc) ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงาน ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ จำแนกตามพื้นที่อยู่อาศัย

พื้นที่อยู่อาศัย	\bar{X}	ตำบลปากน้ำประแสร์	ตำบลพังราด	ตำบลคลองปูน	ตำบลกองดิน
ตำบลปากน้ำประแสร์	3.44		0.17*	0.23*	-0.08
ตำบลพังราด	3.26			0.05	-0.25*
ตำบลคลองปูน	3.20				-0.31*
ตำบลกองดิน	3.52				

* $p \leq .05$

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบของ LSD พบว่า ประชาชนตามพื้นที่อาศัยตำบลปากน้ำประแสร์ มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ แตกต่างกับประชาชนตามพื้นที่อาศัยตำบลพังราด และตำบลคลองปูน โดยพบว่า ประชาชนตามพื้นที่อาศัยตำบลปากน้ำประแสร์ มีระดับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ มากกว่าประชาชนตามพื้นที่อาศัยตำบลพังราดและตำบลคลองปูน

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบของ LSD พบว่า ประชาชนตามพื้นที่อาศัยตำบลพังราด มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ แตกต่างกับประชาชนตามพื้นที่อาศัยตำบลกองดิน โดยพบว่า ประชาชนตามพื้นที่อาศัยตำบลพังราด มีระดับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ น้อยกว่าประชาชนตามพื้นที่อาศัยตำบลกองดิน

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบของ LSD พบว่า ประชาชนตามพื้นที่อาศัยตำบลคลองปูน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ แตกต่างกับประชาชนตามพื้นที่อาศัยตำบลกองดิน โดยพบว่า ประชาชนตามพื้นที่อาศัยตำบลคลองปูน มีระดับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ น้อยกว่าประชาชนตามพื้นที่อาศัยตำบลกองดิน

สมมติฐานที่ 4 ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์ อำเภอแกลง จังหวัดระยอง แตกต่างกัน

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบระดับการศึกษากับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

การศึกษา	\bar{X}	SD
ประถมศึกษา	3.35	0.50
มัธยมศึกษาตอนต้น	3.26	0.50
มัธยมศึกษาตอนปลาย	3.42	0.45
ปริญญาตรี	3.38	0.45
สูงกว่าปริญญาตรี	3.77	0.27

ตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นในการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจกับกลุ่มพื้นที่อยู่อาศัยของผู้ตอบแบบสอบถาม

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4	2.42	0.60	2.63**	0.03
ภายในกลุ่ม	386	88.74	0.23		
รวม	390	91.17			

** $p \leq .01$

จากตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของประชาชน โดยจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นในการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post hoc) ด้วยวิธีของ LSD ต่อ ได้ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 18

ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ จำแนกตามการศึกษา

การศึกษา	\bar{X}	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
ประถมศึกษา	3.35		0.09	-0.06	-0.02	-0.42
มัธยมศึกษาตอนต้น	3.26			-0.16*	-0.12	-0.51*
มัธยมศึกษาตอนปลาย	3.42				0.03	-0.35
ปริญญาตรี	3.38					-0.39
สูงกว่าปริญญาตรี	3.77					

* $p \leq .05$

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบของ LSD พบว่า ประชาชนตามระดับประถมศึกษา มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ แตกต่างกับประชาชนตามระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย และสูงกว่าปริญญาตรี โดยพบว่า ประชาชนตามระดับประถมศึกษา มีระดับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ น้อยกว่าประชาชนตามระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายและสูงกว่าปริญญาตรี

สมมติฐานที่ 5 ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์ อำเภอแกลง จังหวัดระยอง แตกต่างกัน

ตารางที่ 19 เปรียบเทียบรายได้ต่อเดือนกับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

รายได้ต่อเดือน	\bar{X}	SD
ต่ำกว่า 10,000 บาท	3.19	0.57
10,000-15,000 บาท	3.42	0.44
15,001-20,000 บาท	3.45	0.35
20,001 ขึ้นไป	3.44	0.41

ตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นในการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจกับกลุ่มรายได้ต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถาม

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3	4.6	1.54	7.35**	0.00
ภายในกลุ่ม	383	80.47	0.21		
รวม	386	85.11			

** $p \leq .01$

จากตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของประชาชน โดยจำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นในการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post hoc) ด้วยวิธีของ LSD ต่อ ได้ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 21

ตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	\bar{X}	ต่ำกว่า 10,000 บาท	10,000-15,000 บาท	15,001-20,000 บาท	20,001 ขึ้นไป
ต่ำกว่า 10,000 บาท	3.19		-0.23*	-0.26*	-0.24*
10,000-15,000 บาท	3.42			-0.03	-0.01
15,001-20,000 บาท	3.45				0.01
20,001 ขึ้นไป	3.44				

* $p \leq .05$

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบของ LSD พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ แตกต่างกับประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน 10,000-

15,000 บาท, 15,001-20,000 บาท และ 20,001 ขึ้นไป โดยพบว่า ประชาชนตามที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท มีระดับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ น้อยกว่าประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน 10,000-15,000 บาท, 15,001-20,000 บาท และ 20,001 ขึ้นไป

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน ข้อมูลส่วนบุคคลที่มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์ อำเภอแกลง จังหวัดระยอง

ตารางที่ 22 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	
	ยอมรับสมมติฐาน	ปฏิเสธสมมติฐาน
ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ แตกต่างกัน	/	
ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ แตกต่างกัน	/	
ประชาชนที่มีพื้นที่อยู่อาศัยต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ แตกต่างกัน	/	
ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ แตกต่างกัน	/	
ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ แตกต่างกัน	/	

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์ อำเภอกะเลง จังหวัดระยอง” มุ่งศึกษาความคิดเห็นของประชาชน 3 ด้าน คือ ด้านการป้องกันยาเสพติด ด้านการปราบปรามยาเสพติด และด้านการฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด โดยกำหนดวัตถุประสงค์ไว้ คือ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์ อำเภอกะเลง จังหวัดระยอง 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชน ตาม อายุ อาชีพ พื้นที่อยู่อาศัย รายได้ต่อเดือน ต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์ อำเภอกะเลง จังหวัดระยอง โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากประชาชนในพื้นที่สถานีตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์ ประกอบด้วย 4 ตำบล 1) ตำบลปากน้ำประแสร์ 2) ตำบลพังราด 3) ตำบลคลองปูน 4) ตำบลกองดิน จำนวน 395 คน และทำการจับฉลากจากประชากรตามทะเบียนราษฎร โดยตำบลปากน้ำประแสร์ จำนวน 90 คน ตำบลพังราด 92 คน ตำบลคลองปูน 102 คน ตำบลกองดิน 111 คน และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ (One-way ANOVA) โดยมีผลการศึกษาพบตามวัตถุประสงค์ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์ อำเภอกะเลง จังหวัดระยอง ในครั้งนี้สรุปได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ผลการศึกษา จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ส่วนใหญ่มีช่วงอายุระหว่าง 36-45 ปี ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลกองดินส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาสูงสุดในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนอยู่ที่ 10,000-15,000 บาท

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์

ผลการศึกษาพบว่า ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์ อยู่ในระดับดี เมื่อทำการจัดอันดับพบว่า ด้านการปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจประชาชนมีความคิดเห็นดีที่สุด รองลงมา

คือ ด้านการป้องกันยาเสพติด และสุดท้าย คือ ด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยา เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า

1. ด้านการป้องกันยาเสพติด พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์อยู่ในระดับดี โดยด้านการมีการจัดตรวจจุดสกัดเพื่อค้นหายาเสพติดอย่างสม่ำเสมอเป็นอันดับหนึ่ง ส่วนอันดับสุดท้าย คือ ด้านการมีการออกตรวจสถานบันเทิง สถานบริการอย่างสม่ำเสมอ เช่น ร้านคาราโอเกะ ร้านอาหาร เป็นต้น

2. ด้านการปราบปรามยาเสพติด พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์อยู่ในระดับดี โดยมีการจับกุมเครือข่ายที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด เช่น จับคนเสฟเพื่อตามจับผู้จำหน่ายอย่างต่อเนื่อง ส่วนอันดับสุดท้าย คือ ด้านเจ้าหน้าที่ตำรวจร่วมมือกับชุมชนในการลงพื้นที่จับกุมผู้ค้ายาเสพติดตามแหล่งมั่วสุมของชุมชนอย่างสม่ำเสมอ

3. ด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยา พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์อยู่ในระดับดี โดยด้านเจ้าหน้าที่ตำรวจมีการณรงค์ให้ครอบครัวที่มีผู้เสฟเข้ารับการบำบัดฟื้นฟูอย่างต่อเนื่องมาเป็นอันดับหนึ่ง ส่วนอันดับสุดท้าย คือ ด้านเจ้าหน้าที่ตำรวจให้ข้อมูลกระบวนการและสถานที่ในการบำบัดฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดในพื้นที่อาศัยของท่านอย่างสม่ำเสมอ

ความคิดเห็นของประชาชนนั้น จะมีความคิดเห็นในจะมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอยู่ในระดับดีในทุกด้าน โดยเฉพาะด้านของการปราบปรามยาเสพติดดีสุด รองลงมาก็คือ ด้านการป้องกันยาเสพติด และลำดับสุดท้าย คือ ด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยา เนื่องจากประชาชนนั้น ได้เห็นการเข้ามาจับกุมยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในพื้นที่ของตนเองได้บ่อยครั้ง ส่วนด้านการฟื้นฟูสมรรถผู้ติดยานั้นมาเป็นอันดับสุดท้าย เพราะประชาชนที่ไม่เคยรับรู้เกี่ยวกับยาเสพติด ไม่มีญาติหรือคนที่รู้จักเสฟยาเสพติดก็จะไม่รับรู้เกี่ยวกับการเข้ารับการบำบัดฟื้นฟู

ส่วนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์ อำเภอแกลง จังหวัดระยอง โดยจำแนกตามอายุ อาชีพ พื้นที่อยู่อาศัย การศึกษา รายได้ต่อเดือน

1. ประชาชนที่อายุต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด แตกต่างกัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2. ประชาชนที่อาชีพต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด แตกต่างกัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3. ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่ต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด แตกต่างกัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4. ประชาชนที่การศึกษาต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด แตกต่างกัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

5. ประชาชนที่รายต่อเดือนต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด แตกต่างกัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์ อำเภอแกลง จังหวัดระยอง มีประเด็นสำคัญที่สามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. ด้านการป้องกันยาเสพติด

จากการวิจัยพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานป้องกันยาเสพติดอยู่ในระดับดีทุกด้าน โดยเฉพาะในเรื่องของการจัดตรวจจุดสกัดเพื่อค้นหายาเสพติดอย่างสม่ำเสมอ เพราะเจ้าหน้าที่ตำรวจมีการจัดตรวจจุดสกัดอย่างสม่ำเสมอและผู้นำชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดตั้งจุดสกัดด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสันติท เพชรน้อย (2551) ที่กล่าวว่า ปัญหาอุปสรรคการมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของผู้นำท้องถิ่น ได้แก่ ปัญหาการมีส่วนร่วมในการประชุม ปัญหาการมีส่วนร่วมในการกำหนดกฎระเบียบ ข้อบังคับ เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ปัญหาการมีส่วนร่วมปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และปัญหาการมีส่วนร่วมในกิจกรรมอื่น ๆ เช่น กิจกรรมสำคัญทางศาสนา และวันสำคัญทางประเพณี วัฒนธรรม

ในความคิดเห็นของผู้วิจัยเห็นว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจมีการปฏิบัติงานที่ดีในทุกด้าน แต่เจ้าหน้าที่ควรเพิ่มการกวาดขันในด้านของการออกตรวจสถานบันเทิง สถานบริการต่าง ๆ ให้เข้มงวดมากขึ้น เพื่อป้องกันการรวมกลุ่มและลดการเสี่ยงในการเสพยาเสพติด

2. ด้านการปราบปรามยาเสพติด

จากการวิจัยพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานปราบปรามยาเสพติดอยู่ในระดับดีทุกด้าน โดยเฉพาะด้านการจับกุมเครือข่ายที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด เช่น จับคนเสพยา เพื่อตามจับผู้จำหน่ายอย่างต่อเนื่อง การปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นการปฏิบัติเชิงรุก

ซึ่งจับกุมผู้เสพแล้ว ตามจับตัวผู้จำหน่าย ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของวิเชียร สว่างแจ้ง (2545) ที่กล่าวว่า

1. เจ้าหน้าที่ตำรวจประเมินปัญหาการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจนครบาลร่มเกล้าและสถานีตำรวจนครบาลพระโขนงไปปฏิบัติอยู่ในระดับสูงและปานกลาง
2. ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัติส่วนบุคคลกับการประเมินปัญหาการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจนครบาลร่มเกล้าและสถานีตำรวจนครบาลพระโขนงไปปฏิบัติ พบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1

ในความคิดเห็นของผู้วิจัยเห็นว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจควรลงที่ชุมชนให้มากขึ้น เพื่อหาข้อมูลจากประชาชน เพราะการได้รับความร่วมมือจากชุมชนจะทำให้เข้าถึงกลุ่มผู้ติดยาเสพติดได้มากขึ้น

3. ด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยา

จากการวิจัยพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด อยู่ในระดับดี ทุกด้าน โดยเฉพาะด้านเจ้าหน้าที่ตำรวจมีการณรงค์ให้ครอบครัวที่มีผู้เสพเข้ารับการบำบัดฟื้นฟูอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 (สำนักงาน ป.ป.ส., 2552) มาตรา 14 มาตรา 15 มาตรา 17 มาตรา 23 มาตรา 36 มาตรา 37 ที่กล่าวว่า เพื่อประโยชน์แก่การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ให้รัฐมนตรีมีอำนาจจัดตั้งและยุบเลิกศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเป็นสถานพยาบาลตามประมวลกฎหมายอาญา ให้ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเป็นหน่วยงานในสังกัดกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม กำหนดเขตของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้ชัดเจน และติดตามผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ซึ่งได้รับอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว

ในความคิดเห็นของผู้วิจัยเห็นว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจควรให้ข้อมูลกระบวนการและสถานที่ในการบำบัดฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดในชุมชนต่าง ๆ อย่างทั่วถึง เพื่อที่ประชาชนจะให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจอย่างเต็มที่และประสิทธิภาพสูงสุด

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์ อำเภอแกลง จังหวัดระยอง พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นในระดับดี ในด้านการปราบปรามยาเสพติดมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการป้องกันยาเสพติด และสุดท้าย คือ ด้านฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด และผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ด้านการป้องกันยาเสพติด จากผลการศึกษาพบว่า การออกตรวจสถานบันเทิง สถานบริการต่าง ๆ ของเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้นยังปฏิบัติงานน้อยกว่าด้านอื่น ผู้วิจัยขอเสนอแนะให้ควรมีนโยบายแผนงานในการออกตรวจอย่างเคร่งครัด มีการประสานงานกันตามหน่วยงาน มีข้อมูลแบบแผนในการปฏิบัติงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการออกตรวจสถานบันเทิง สถานบริการ ร้านอาหาร โดยออกตรวจอย่างเข้มงวด และต้องแนะนำแผนการปฏิบัติงานป้องกันยาเสพติดที่ถูกต้องแก่ประชาชน

2. ด้านการปราบปรามยาเสพติด จากผลการศึกษาพบว่า การร่วมมือกับชุมชนของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการลงพื้นที่จับกุมผู้เสพยาเสพติดตามแหล่งมั่วสุมตามชุมชนยังมีการปฏิบัติงานปราบปรามยาเสพติดน้อยกว่าด้านอื่น ผู้วิจัยขอเสนอแนะให้ ควรที่จะมีนโยบาย แผน ข้อมูลต่าง ๆ ในการปราบปราม เพื่อนำไปปฏิบัติร่วมกับชุมชนในพื้นที่ จะเป็นการง่ายในการจับกุมผู้เสพยาเสพติด และผู้ค้ายาเสพติดมาดำเนินคดีตามกฎหมาย

3. ด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด จากผลการศึกษาพบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจยังให้ข้อมูลสถานที่บำบัดแก่ชุมชนน้อยกว่าด้านอื่น ผู้วิจัยขอเสนอแนะให้ เจ้าหน้าที่ตำรวจมีการลงพื้นที่ให้ข้อมูลกับชุมชน ชี้แจงข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการบำบัดให้ประชาชนทราบอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1. จากผลการศึกษาพบว่า การออกตรวจสถานบันเทิง สถานบริการต่าง ๆ เจ้าหน้าที่ตำรวจยังปฏิบัติงานน้อยกว่าด้านอื่น ผู้วิจัยขอเสนอแนะให้ เจ้าหน้าที่ตำรวจควรมีการจัดฝึกอบรม ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมีความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่อย่างสม่ำเสมอ ทั้งในด้านของความรู้ ความสามารถ ไหวพริบ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการออกตรวจชุมชน สถานบริการ สถานบันเทิง ที่ต้องออกตรวจในทุกวัน และการให้คำแนะนำในชุมชนอย่างมีองค์ความรู้

2. จากผลการศึกษาพบว่า การร่วมมือกับชุมชนในการลงพื้นที่จับกุมผู้ค้ายาเสพติดตามแหล่งมั่วสุมในชุมชนยังมีการปฏิบัติงานน้อยกว่าด้านอื่น ผู้วิจัยเสนอแนะให้ ควรที่จะมีการปราบปรามยาเสพติดในเชิงรุกมากขึ้น เข้าไปขอความร่วมมือจากชุมชนมากขึ้น ในการออกปฏิบัติหน้าที่นั้น เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องมีความพร้อมในการดูแลประชาชนและต้องมีกำลังเพียงพอในทุกพื้นที่ เพื่อความสงบเรียบร้อย

3. จากผลการศึกษาพบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจมีการให้ข้อมูลสถานที่บำบัดฟื้นฟูแก่ชุมชนน้อยกว่าในด้านอื่น ๆ ผู้วิจัยขอเสนอแนะให้ เจ้าหน้าที่ตำรวจควรเข้าไปให้ข้อมูลแก่ชุมชนอย่างทั่วถึง และอาจมีการจัดการบำบัดฟื้นฟูในสถานที่ชุมชนเช่น วัด เป็นต้น ก็ได้ เพื่อสร้างความเชื่อมั่น

ในการดูแลความปลอดภัยต่อผู้เข้ารับการรักษา ต้องมีความสามารถในการจัดสถานที่ในการบำบัดให้กับประชาชนในพื้นที่อย่างเหมาะสม ตามเพศ อายุ เพื่อจะได้มีความปลอดภัยในการบำบัดฟื้นฟู

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1. ในการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่นั้น เจ้าหน้าที่ตำรวจยังไม่สามารถเข้าถึงปัญหาได้ในทุกพื้นที่ ไม่มีแบบแผนที่ดีในการปฏิบัติงาน ในการออกตรวจแต่ละครั้ง ไม่มีกำลังพลเพียงพอในหลาย ๆ พื้นที่
2. ควรที่จะมีการศึกษาปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการกวาดจับปราบปรามยาเสพติดที่ทำให้ไม่สามารถดำเนินงานไปตามแผนได้
3. ควรที่จะมีการออกมารับฟังความคิดเห็นของประชาชนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อการปฏิบัติงานที่จะมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น เป็นการเพิ่มข้อมูลแหล่งพื้นที่เสี่ยงเกี่ยวกับยาเสพติด เป็นการรับฟังความต้องการที่จะเข้าบำบัดฟื้นฟู

บรรณานุกรม

- โกศัย วงศ์อนันต์นนท์. (2539). *ความคิดเห็นของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อระบบการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล: ศึกษาเฉพาะกรณี จังหวัดนนทบุรี*. ภาคนิพนธ์พัฒนาบริหารศาสตรบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนาสังคม, คณะพัฒนาสังคม, สถาบันพัฒนาบริหารศาสตร์.
- จำเรียง ภาวจิตร. (2536). *สาธารณสมบัติ เอกสารการสอนชุดวิชาสังคมศึกษา 4 (เล่ม 2)*. กรุงเทพฯ: สारมวลชน.
- นภิสพร พลະปัญญา. (2550). *ประสิทธิผลการดำเนินมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานบริการ: กรณีศึกษาสถานบริการหอพักในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่*. การค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2546). *สถิติวิเคราะห์เพื่อการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักท์.
- ไพฑูรย์ แสงพุ่ม. (2549). *ปัจจัยที่ให้เยาวชนไปใช้ยาเสพติดและวิธีการ รูปแบบการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในกลุ่มเยาวชน*. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิชาการด้านยาเสพติดสำนักพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด สำนักงาน ป.ส.ส. กระทรวงยุติธรรม.
- มนัสชา แวรวงไสสง. (2550). *ความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียน ครู นักเรียน และผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษา ในโรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาพลศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไมตรี เตชานุบาล. (2549). *ความคิดเห็นของกำลังพลที่มีต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามโครงการกองร้อยนำอยู่ กองพันเข้มแข็งเขตปลอดภัยปลอดยาเสพติด: กรณีศึกษา ข้าราชการทหารกองประจำการ สังกัดกองทัพภาค 1*. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2532). *ปทานุกรมสังคมวิทยา*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์การพิมพ์.
- ลือชัย วงษ์ทอง. (2550). *ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการ*. ชลบุรี: วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.

- วนศักดิ์ ต้นมงคล. (2545). ปัญหาการปฏิบัติงานของพนักงานคุมประพฤติในงานฟื้นฟูสมรรถภาพตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วิเชียร สว่างแจ้ง. (2545). ปัญหาการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจนครบาลร่มเกล้าและสถานีตำรวจนครบาลพระโขนงไปปฏิบัติ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแห่งชาติ. (2558). แผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ปี 2559. กรุงเทพฯ: ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแห่งชาติ.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ, ทศนีย์ ชังเทศ และสุรินทร์ เผ่ากวิน. (2522). สถิติสำหรับการวิจัยทางด้านสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: ภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สถานีตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์. (2559). เอกสารประกอบบรรยาย เรื่อง สถานีตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์ อำเภอแกลง จังหวัดระยอง. ระยอง: สถานีตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์.
- สันตต์ เพชรน้อย (2551). การพัฒนาการมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของผู้นำท้องถิ่นในตำบลท่าข้าม อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- สำนักงาน ป.ส.ส. (2552). แนวทางการป้องกันยาเสพติดในเยาวชนกลุ่มเสี่ยง. กรุงเทพฯ: รุ่งศิลป์การพิมพ์.
- สำนักงาน ป.ส.ส. (2559). รวมกฎหมายยาเสพติด. กรุงเทพฯ: กระทรวงยุติธรรม.
- ตำราญ นวลมา. (2554). การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดที่ใช้ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบัน. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2534). การสร้างมาตรวัดในการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- สุชิน ศรีใส. (2544). ปัจจัยพื้นฐานของปัญหาและอุปสรรคในการปราบปรามยาเสพติด ศึกษาเฉพาะสถานีตำรวจภูธรจังหวัดจันทบุรี. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารงานทั่วไป, วิทยาลัยบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- แสงทอง หอมสวาสดี้. (2550). *ความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้คุมทีมที่มีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาพลศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อัญชลี จันทลอย. (2549). *ความคิดเห็นของข้าราชการในกรมทรัพยากรน้ำบาดาลเกี่ยวกับการปรับปรุงโครงสร้างในกรมทรัพยากรน้ำบาดาล*. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อุทัย หิรัญโต. (2519). *สังคมวิทยาประยุกต์*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- อุบล หมดธรรม. (2545). *กลไกทางสังคมที่มีศักยภาพในการป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อำเภอแก่ง จังหวัดระยอง. (2559). *ข้อมูลทะเบียนราษฎร*. ระยอง: อำเภอแก่ง จังหวัดระยอง.
- Best, J. W. (1977). *Research in education* (3rd ed.). New Jersey: Prentice Hall.
- Oskamp, S. (1977). *Attitudes and opinions*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Remmer, H. H. (1954). *Introduction to opinion and attitude*. New York: Harper and Brothers Publisher Measurement.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
ของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์ อำเภอกะเลง จังหวัดระยอง

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ เป็นแบบสอบถามที่ใช้ประกอบการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์ อำเภอกะเลง จังหวัดระยอง โดยข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของท่านจะนำไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงพัฒนาการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์เท่านั้น จึงขอความกรุณาท่านตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง

2. แบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์ อำเภอกะเลง จังหวัดระยอง แบ่งเป็น

1. ด้านการป้องกันยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

2. ด้านการปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

3. ด้านการบำบัดฟื้นฟูผู้ติดยา

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดตอบคำถามต่อไปนี้ตามความเป็นจริงหรือตรงกับตัวท่าน โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความและเติมค่าลงในช่องว่าง

1. อายุ ปี

2. อาชีพ

เกษตรกร

รับจ้างทั่วไป

ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว

รับราชการ

รัฐวิสาหกิจ

อื่น ๆ โปรดระบุ.....

3. พื้นที่อยู่อาศัย

- ตำบลปากน้ำประแสร์ ตำบลพังราด
 ตำบลคลองปูน ตำบลกงดิน

4. การศึกษา

- ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น
 มัธยมศึกษาตอนปลาย ปริญญาตรี
 สูงกว่าปริญญาตรี

5. รายได้ต่อเดือน บาท

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
 ของเจ้าหน้าที่ตำรวจรพภกน้ำประแสร์ อำเภอแกลง จังหวัดระยอง

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วพิจารณาความคิดเห็นของท่านที่มีต่อการปฏิบัติงาน
 ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจรพภกน้ำประแสร์ อำเภอแกลง จังหวัดระยอง
 โดยให้เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ลำดับ ที่	การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ	ระดับความคิดเห็น			
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง (4)	เห็นด้วย (3)	ไม่เห็นด้วย (2)	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (1)
1.	ด้านการป้องกันยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ				
	1.1 มีการจัดตรวจจุดสกัดเพื่อค้นหายาเสพติดอย่างสม่ำเสมอ				
	1.2 มีการออกตรวจพื้นที่ที่เป็นแหล่งมั่วสุมของกลุ่มวัยรุ่น อย่างสม่ำเสมอ เช่น ร้านซ่อมมอเตอร์ไซค์ ร้านเกมส์ แถบป่าชายเลน เป็นต้น				
	1.3 มีการออกตรวจสถานบันเทิง สถานบริการอย่างสม่ำเสมอ เช่น ร้านคาราโอเกะ ร้านอาหาร เป็นต้น				

ลำดับ ที่	การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ	ระดับความคิดเห็น			
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง (4)	เห็นด้วย (3)	ไม่เห็นด้วย (2)	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
	1.4 เจ้าหน้าที่ตำรวจมีการปฏิบัติงานในเชิงรุก โดยการเข้าพบปะประชาชนเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับผู้เสพยาเสพติดในพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ เช่น ตรวจปัสสาวะในสวนยาง				
	1.5 เจ้าหน้าที่ตำรวจให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพยาเสพติดในชุมชนอย่างสม่ำเสมอ				
	1.6 เจ้าหน้าที่ตำรวจส่งเสริมและให้ความรู้ในวิธีการแก้ปัญหาเสพยาเสพติดในชุมชนที่ถูกต้อง				
	1.7 เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ชี้แนวทางและมาตรการการดำเนินแก้ไขปัญหาในกลุ่มผู้เสพ ผู้คิด และกลุ่มผู้ค้าในชุมชนอย่างเหมาะสม				
2.	ด้านการปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ				
	2.1 เจ้าหน้าที่ตำรวจมีการปราบปรามยาเสพติดอย่างเข้มงวด กวดขันเอาจริงเอาจัง				
	2.2 เจ้าหน้าที่ตำรวจมีการจับกุมผู้ค้าและผู้เสพยาเสพติดอย่างสม่ำเสมอ				
	2.3 มีการจับกุมเครือข่ายที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด เช่น จับคนเสพเพื่อตามจับผู้จำหน่ายอย่างต่อเนื่อง				
	2.4 เจ้าหน้าที่ตำรวจร่วมมือกับชุมชนในการลงพื้นที่จับกุมผู้ค้ายาเสพติดตามแหล่งมั่วสุมของชุมชนอย่างสม่ำเสมอ				
	2.5 เจ้าหน้าที่ตำรวจร่วมกับชุมชนในการค้นหาผู้คิดยาเสพติดเพื่อทำให้ชุมชนเป็นชุมชนที่ปลอดภัยจากยาเสพติด				

ลำดับ ที่	การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ	ระดับความคิดเห็น			
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง (4)	เห็นด้วย (3)	ไม่เห็นด้วย (2)	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3.	ด้านการบำบัดฟื้นฟู				
	3.1 เจ้าหน้าที่ตำรวจร่วมกับชุมชนในการค้นหาผู้เสพยาเสพติด เพื่อนำไปบำบัดอย่างสม่ำเสมอ				
	3.2 เจ้าหน้าที่ตำรวจให้ความสำคัญกับผู้ติดยาเสพติดในฐานะผู้ป่วย				
	3.3 เจ้าหน้าที่ตำรวจให้ความรู้กับผู้ติดยาเสพติดและชุมชนเกี่ยวกับวิธีการในเลิกยาในชุมชนอย่างสม่ำเสมอ				
	3.4 เจ้าหน้าที่ตำรวจให้ข้อมูลกระบวนการและสถานที่ในการบำบัดฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดในพื้นที่อาศัยของท่านอย่างสม่ำเสมอ				
	3.5 เจ้าหน้าที่ตำรวจติดตาม/ ดูแลผู้ที่ผ่านกระบวนการบำบัดแล้ว เพื่อไม่ให้กลับไปติดยาซ้ำอีกอย่างสม่ำเสมอ				
	3.6 เจ้าหน้าที่ตำรวจมีการรณรงค์ให้ครอบครัวที่มีผู้เสพเข้ารับการบำบัดฟื้นฟูอย่างต่อเนื่อง				
	3.7 มีการตรวจหาสารเสพติดผู้มีพฤติกรรมเกี่ยวกับยาเสพติด เช่น ผู้เคยต้องโทษด้านยาเสพติดมาก่อนอย่างสม่ำเสมอ				

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ของท่านที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรปากน้ำประแสร์ อำเภอแกลง จังหวัดระยอง

1. ด้านการป้องกันยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

.....

.....

.....

.....

2. ด้านการปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

.....

.....

.....

.....

3. ด้านการบำบัดฟื้นฟูผู้ติดยา

.....

.....

.....

.....

4. เจ้าหน้าที่ตำรวจกระบวนการร่วมมือกับชาวบ้านชุมชนเพื่อให้ชุมชนได้ปลอดภัยจากยาเสพติด

.....

.....

.....

.....